

જુલાઈ ૨૦૧૬

દાદાબાળી

જેણી આ જગતમાં સર્વસ્ય પ્રકારની ભીખ ગઈ હોય, તેને આ જગતના
તમામ સૂત્રો (સત્તા) હાથમાં આપવામાં આયે છે. અત્યારે મારા હાથમાં
સત્તા આવી ગઈ છે, કારણ કે મારી સર્વસ્ય ભીખ છૂટી ગઈ છે.

તંત્રી : ડિમ્પલ મહેતા
વર્ષ : ૨૧, અંક : ૧૧
સંખ્યા અંક : ૨૫૧
જુલાઈ ૨૦૧૬

સંપર્ક સૂચી :

અડાલજ ત્રિમંદિર, સીમંધર સીટી,
અમદાવાદ-કલોલ હાઈવે,
મુ.પો.: અડાલજ-૩૮૨૪૨૧
જિ. ગાંધીનગર, ગુજરાત.
ફોન : (૦૭૯) ૩૮૮૩૦૧૦૦
email: dadavani@dadabhagwan.org
www.dadabhagwan.org
દાદાશ્રી કશિયાં માટે : ૧૫૫૫૦૦૭૫૦૦

Printed & Published by

Dimple Mehta on behalf of
Mahavideh Foundation

5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Owned by

Mahavideh Foundation
5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Printed at **Amba Offset**

Basement, Parshvanath
Chambers, Nr.RBI,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

Published at

Mahavideh Foundation
5, Mamtapark Society,
Bh. Navgujarat College,
Usmanpura, Ahmedabad-14.

કુલ ઉર પેજ કવર પેજ સાથે

લાવાજમ (ગુજરાતી)

૧૫ વર્ષ

ભારત : ૭૫૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫૦ ડોલર
યુ.કે. : ૧૦૦ પાઉન્ડ

વાર્ષિક સભ્ય

ભારત : ૧૦૦ રૂપિયા
યુ.એસ.એ. : ૧૫ ડોલર
યુ.કે. : ૧૦ પાઉન્ડ
D.D. / M.O. 'મહાવિદેહ
ફાઉન્ડેશન'ના નામે મોકલવો.

દાદાશ્રી

ઝાનીની ખોરિટી જગતે જીવન વ્યવહારમાં

સંપાદકીય

સૂર્યનો ઉદય રોજ પ્રભાતે એકલી પૂર્વ દિશામાં જ થાય છે, પરંતુ એના તેજથી ચારે દિશા પ્રકૃતિલિત, પ્રકાશિત, જીવંત થાય છે. સૂર્યને પોતાનો પરિચય આપવાનો નથી હોતો, એનું અજવાળું સહજતાથી એનો પરિચય આપે છે. એવી જ રીતે પ્રગાટ ઝાની પુરુષ પણ એક એવું જીવંત તત્ત્વ છે કે જેનો ઝાનપ્રકાશ શાણોની મર્યાદામાં માપી ના શકાય.

ઝાની પુરુષ પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાન (દાદાશ્રી)ના નિકટ સમાગમથી પ્રત્યેક મહાત્માઓને એમના સાદા, સરળ, સહજ વ્યક્તિત્વમાં અદ્યાત્મની સાગરસમ અસાધારણ ઊંડાઈ, મેરા પર્વત જેવી અડગતા, સૂર્ય જેવો પ્રતાપ ને ચંદ્ર જેવી સૌમ્યતા અચૂક અનુભવાતી હતી. એકવાર દાદાશ્રીને જે મહાત્મા મળ્યા છે, એમના સ્મૃતિપણું પરથી તેઓ વિસરાય નહીં. દુનિયાના કોઈ પણ ખૂણે મહાત્મા રહેતા હોય તો પણ એનું ચિત્ર દાદાશ્રી સમીપ ખેંચાય. એમની હાજરી જ સહુના હૃદયને ઠારે. ત્યારે થાય આ ખેંચાણનું રહેસ્થ શું? ત્યારે દાદાશ્રી જ કહેતા કે આ અમારી 'ખોરિટી' જગતને આકર્ષે છે.

દાદાશ્રીના જીવન પ્રસંગોનું અવલોકન કરતા સમજાય કે તેઓના વ્યવહારમાં ચોખ્ખી નીતિ, પ્રામાણિકતા, સ્થૂળ ખોરિટી નાનપણથી જ જોવા મળે છે. ખોરિટી શાણને વ્યવહારમાં સમજ્ઞાએ તો પ્રમાણિકતાથી શરીર થાય અને ઊંડો તાત્ત્વિક મર્મ સમજ્ઞાએ તો એ શુદ્ધતા તરફ લઈ જાય છે. કષાય-વિષય વગરની દૃષ્ટિ એ જ ખોરિટી. અહીં અજમમાં આપણે ત્યાં મહાત્માઓ માટે લક્ષ્મીની ને વિષયની ખોરિટીને ખૂબ જ મહત્વ મૂક્યું છે. માનની ખોરિટીમાં હજુ થોડું દુઃખ અપાય છે, પણ પોતે જાગૃત છે અને દોષોના પ્રતિક્રમણ કરે છે એટલે નિશ્ચયમાં ખોરિટી થઈ છે, પણ દાદાશ્રી આપણને ઝાન સાથે વ્યવહારમાં પણ ખોરિટી લાવવાનું સૂચન કરે છે.

મહાત્માઓને સાધનામાં સોપાન ચયાર્થપણે સર થઈ રહ્યા છે, તેની પારાશીશી શું? ઝાની શું કહે છે, 'તું ગમે તે કર, તપ કર, જપ કર, શાસ્ત્રોના શાસ્ત્રો ધારણ કર, ગુરુની સેવા રાત-દહાડો કર, પણ જો તારા કોઈ-માન-માયા-લોભ નિર્મૂળતાને ચા તો મંદતાને પામ્યા નથી, તો તારો રાહ આત્મંતિક મુક્તિનો નથી, ખોરિટીનો નથી.'

પ્રસ્તુત અંકમાં દાદાશ્રીના જીવનમાં સ્પર્શલી સ્થૂળ-સ્કુદ્મ ખોરિટીની એક ઝલક જ અતે દર્શાવી છે. આમ તો ઝાનીની ખોરિટીનું વર્ણન કરવા વાણી અસમર્થ છે, પણ મહાત્માઓ માટે ખોરિટી એટલે અહેંકાર ઓગાળવાની પ્રોસેસ. અંતિમ લક્ષ્માં તો અહેંકાર ને બુદ્ધિ ખલાસ થશે એટલે ટ્રાન્સ્પરન્સી (પારદર્શકતા) આવશે. આ ખોરિટીથી જ જગતનું કલ્યાણ થશે. એક માત્ર શુદ્ધ, ખોર થવાનો ભાવ એ જ મૂળ છ્યોગને પમાડશે.

જ્ય સચિયદાનંદ.

જ્ઞાનીની ખોરિટી જગતું જીવન વ્યવહારમાં

કશું જોઈતું નથી ત્યારે ખોર થવાય

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આપની પાસે અહીંથા અમને ઘર કે બીજું કંઈ ભૌતિક યાદ નથી આવતું.

દાદાશ્રી : અહીં મોહની ભૂમિકા નહીં ને કોઈ જાતની, એટલે નિર્વિપ બનાવે ! શું થવાની ઈચ્છા છે તારી ?

પ્રશ્નકર્તા : ખોર (ચોખા), શુદ્ધ.

દાદાશ્રી : ખોર, શુદ્ધ ! બીજી કોઈ ઈચ્છા નહીં ? કોઈ પણ પ્રકારની નહીં ? હશે મહીં, સારું ખાવાનું મળે કે એવું તે બધું ?

પ્રશ્નકર્તા : ના, એવી ઈચ્છા નહીં. ખોર થઈ જવું છે, બસ.

દાદાશ્રી : બીજી કોઈ ઈચ્છા ? કોઈ જાતની નહીં ? ત્યારે નોકરી કરવા ગયો તે ?

પ્રશ્નકર્તા : એ બધો ફાઈલનો નિકાલ. ખોર થવું એ જ ડિસિઝન (નિર્ણય)માં છે મારે, દાદા.

દાદાશ્રી : ઓહો ! તો કમલીટ (પૂરું) થઈ જાય પછી. તાવી જોઉં છું એને ?

પ્રશ્નકર્તા : મહીં કઈ કઈ ઈચ્છાઓ છે તે બધું તાવી જોવાનું. શુદ્ધ થવાની જ ઈચ્છા છે એ તાવી જોવાનું, એ જરા ફોડ પાડો ને !

દાદાશ્રી : આ ધી બરોબર તાવ્યું ના હોય, ત્યારે મહીં બગરું (ધી તાવતા રહેલું કીટું) હોય ને, એ બધું ખાટું હોય. તે પછી ફરી તાવે. તાવે એટલે ચોખ્યું થઈ જાય. તાવી જોવાનું, એ બગરુંમાં ખટાશ લાગે છે કે નહીં ?

કેવી રીતે તાવી જોવું ?

પ્રશ્નકર્તા : ખોર થવામાં કેવી રીતે તાવી જોવું ?

દાદાશ્રી : લે, એની રીત ખોળે છે ! મહીં આત્મા છે, એ થર્મોમિટર જેવો છે. બધું ખબર પડે, તાવ કેટલો ચઢ્યો છે કે ઉત્તર્યો છે ! કઈ બાજુ દાનત છે એ ખબર ના પડે ?

પ્રશ્નકર્તા : પડે દાદા, પણ એટલી બધી જાગૃતિ નહીં ને ! અમુક ખબર પડે આમ, અમુક જતું રહે. બધું એવું જ છે ને !

દાદાશ્રી : એ તો તને એકલાને એવું હોય છે, બાકી બધાને કંઈ થોડું એવું હોય છે ? તને મહીં ખબર પડે કે ના પડે ?

પ્રશ્નકર્તા : અંદર બધી ગાંઠો ફૂટે એટલે ખબર પડે કે આને આ તરફ હજી બધો ચારિત્રમોહ છે.

દાદાશ્રી : ગાંઠો ફૂટે તે નહીં. ગાંઠો ભલે ફૂટે, ગાંઠો ફૂટે એ ડિસ્ચાર્જ છે. પણ અંદર ઈચ્છા કેવી હોય છે કે આ આવું જોઈએ, હજુ એવી ભીખ હોય છે. વસ્તુ એનો વાંધો નથી, ભીખનો વાંધો છે. ભીખ રહે છે મહીં ? ભીખ તો તરત ખબર પડી જાય.

પ્રશ્નકર્તા : સૂક્ષ્મમાં રહે છે એવો તો ખ્યાલ નથી. આમ બહાર દેખાતી નથી, (પણ) અંદર જીણી-જીણી હોય તો ખ્યાલ નથી મને.

દાદાશ્રી : જીણી-જીણી હોય તો ખબર ના પડે એમ ? ભીખ તો તરત ખબર પડી જાય. તને નથી ભીખ કશાની ?

લેદ, ચારિત્રમોહ અને ભીખમાં

પ્રશ્નકર્તા : હા, દાદા. વિષયોની, માનની, બધાની ભીખ દેખાય. (પણ) ચારિત્રમોહ અને આપ જે કહો છો ભીખ, એ બેમાં (શું) લેદ ? (એ) ખ્યાલ નથી આવતો.

દાદાશ્રી : ચારિત્રમોહ નિકાલી છે, ડિસ્ટ્રિક્ટ છે અને ભીખ એ બધું ઉભું કરે છે મહીં. ભીખ માટે હંમેશા ઉપયોગ રહે. ભીખમાં આખો ઉપયોગ જ પેસી જાય અને ચારિત્રમોહમાં ઉપયોગ જાગૃતિ રહે.

(પ્રશ્નકર્તા : દાદા, તો પછી આ ભીખ કોને કહેવી ?)

દાદાશ્રી : કંઈ પણ ઈચ્છા એ ભીખ છે. મને માન આપણે ને આ લોકોથી આમ મળશે એવી ઈચ્છા સેવવી એ ભીખ જ છે. આ તો બધા (એવી) ભીખને માટે નીકળેલા છે, એમનું પેટ ભરવા નીકળ્યા છે. સહુ સહુનું પેટ ભરવા નીકળ્યા છે.

એટલે ‘ભીખ’ શબ્દ હું લખું, બીજા લોકો લખે નહીં. તેઓ ‘તૃષ્ણા’ લખે. અલ્યા, ભીખ લખ ને ! તો એનું બિખારીપણું છૂટે બખ્યું ! તૃષ્ણાનો અર્થ શું છે ? તૃષ્ણા એટલે તરસ. અલ્યા, તરસ તો લાગી કે ના લાગી, તેમાં શું વાંધો ? અલ્યા, આ તો તારી ભીખ છે ! જ્યાં ભીખ હોય ત્યાં આગળ ભગવાન કેમ ભેગા થાય ? આ ‘ભીખ’ શબ્દ એવો છે કે વગર ફાંસીએ ચઢ્યે ફાંસી લાગે !

ભીખ કેટલા પ્રકારની હશે ? માનની ભીખ, લક્ષ્મીની ભીખ, વિષયોની ભીખ, શિષ્યોની ભીખ, દેરાં બાંધવાની ભીખ, અપમાન ના થાય એની ભીખ. બધી જાતની ભીખ, ભીખ ને ભીખ ! ત્યાં આપણું દણદર શું ફીટે ?

ઘરાકોની ભીખથી દલાલોને વકરો

ભીખવાળા પાસે આપણે જઈએ તો એ પોતેય સુધરેલો ના હોય ને આપણનેય સુધારે નહીં. કારડા કે દુકાનો ચાલુ કરી છે લોકોએ અને આ ઘરાકો મળી આવે છે નિરાંતે !

એક જણ મને કહે છે કે ‘એમાં દુકાનદારનો દોષ કે ઘરાકનો દોષ?’ મેં કહું, ‘ઘરાકનો દોષ.’

દુકાનદાર તો ગમે તે દુકાન કાઢીને બેસે, આપણે ના સમજીએ ? પેલો મચ્છીમાર આટલો લોટ ટાંકણીમાં ચોપડીને ઘાલે છે અને એને તળાવમાં નાખે છે, તેમાં મચ્છીમારનો દોષ કે એ ખાનારનો દોષ ? જેને આ લાલચ છે, તેનો દોષ છે કે મચ્છીમારનો ? જે પકડાય એનો દોષ !

લોકોને પૂજાવું છે, એટલા માટે વાડા ઉભા કરી દીધા. આમાં આ ઘરાકોનોય બધો દોષ નથી બિચારાનો. આ દલાલોનોય દોષ છે. આ દલાલોનું પેટ ભરાતું જ નથી ને જગતનું ભરવા દેતા નથી. એટલે હું આ ઉઘાડું કરવા માગું છું. આ તો દલાલીઓમાં જ લહેરપાણી ને મોજ કર્યા કરે છે ને પોતપોતાની સેફસાઈડ જ ખોળી છે. આપણે દુઃખ ઉભું કરવા-કરાવવા આવ્યા નથી. આપણે તો સમજવાની જરૂર છે કે ખામી ક્યાં છે ? હવે દલાલો કેમ ઉભા રહ્યા છે ? કારડા કે ઘરાકી મજબૂત છે. એટલે ઘરાકી જો ના હોય તો દલાલો ક્યાં જાય ? જતા રહે. પણ ઘરાકીનો દોષ છે ને, મૂળ તો ! એટલે મૂળ દોષ તો આપણો જ છે. દલાલ ક્યાં સુધી ઉભા રહે ? ઘરાકી હોય ત્યાં સુધી. હમણે આ મકાનોના દલાલો ક્યાં સુધી હૈડ-ફૈડ (દોરધામ) કરશે ? મકાનોના ઘરાક હોય ત્યાં સુધી. નહીં તો બંધ !

જ્યાં ને ત્યાં વેપાર થઈ ગયો છે. જ્યાં પૈસાની લેવડ-દેવડ થઈ અને જ્યાં બીજું પેહું, એ બધું વેપારી થઈ ગયું. એમાં સાંસારિક લાભ ઉઠાવવાની તૈયારી હોય. ભૌતિક લાભો, એ તો બધા વેપાર કહેવાય. બીજું કશું લેતા ના હોય ને માનની ઈચ્છા હોય તોય પણ એ લાભ કહેવાય, ત્યાં સુધી બધા વેપાર કહેવાય.

દ્વેય ચૂકાયો ને પેઢી ભીખ

(પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ સારા કામ કરવામાં પણ ભીખ પેસે ખરી ?)

દાદાશ્રી : એ તો પેટ ના ભરવાનું હોય તો કીર્તિ કાઢવી હોય. કીર્તિની ભીખ, લક્ષ્મીની ભીખ, માનની ભીખ ! છેવટે દેરાં બંધાવવાનીય ભીખ હોય. એટલે દેરાં બંધાવવામાં પડે ! કારણ કે કશો ધંધો ના જે ત્યારે કીર્તિ માટે બંધું કરે ! અરે, શેના હારુ દેરાં બાંધો છો ? હિન્દુસ્તાનમાં ક્યાં દેરાં નથી ? પણ આ તો દેરાં બંધાવવા હારુ પૈસા ભેગા કર કર કરે. ભગવાને કહ્યું હતું કે દેરાં બાંધનાર તો એના કર્મના ઉદ્ય હશે તો બંધાવશે, તું શું કરવા આમાં પડે છે ?

હિન્દુસ્તાનનો મનુષ્યધર્મ ફક્ત દેરાં બાંધવા માટે નથી, મોક્ષે જવા માટે જ હિન્દુસ્તાનમાં જન્મ છે. એક અવતારી થવાય, એ બાજુનો ધ્યેય રાખીને કામ કરજે તો પચાસ અવતારે, સો અવતારે કે પાંચસો અવતારેય પણ ઉકેલ આવી જાય. બીજો ધ્યેય છોડી દો. પછી પૈણજે-કરજે, છોકરાનો બાપ થજે, ડોક્ટર થજે, બંગલા બંધાવજે, એનો સવાલ નથી, પણ ધ્યેય એક જગ્યાએ જ રાખ કે હિન્દુસ્તાનમાં જન્મ થયો છે તો મુક્તિને માટેનું સાધન કરી લેવું છે. આ એક ધ્યેય ઉપર આવી જાવ તો ઉકેલ આવે.

સર્વ ભીખથી મુક્ત ઝાણી

કોઈ જાતની ભીખ નહીં હોવી જોઈએ. આમ ધર્માદા લખાવો, ફલાણું લખાવો એવી અનુમોદનામાં હાથ ધાલવો ના જોઈએ. કરવું, કરાવવું ને અનુમોદવું ત્યાં ના હોય. અમે તો સર્વ ભીખથી મુક્ત થઈ ગયેલા છીએ. દેરાં બાંધવાનીય ભીખ નથી, કારણ કે અમારે આ જગતમાં કોઈ ચીજ જોઈતી નથી. અમે માનના ભિખારી નથી, કીર્તિના ભિખારી નથી, લક્ષ્મીના ભિખારી નથી, સોનાના ભિખારી નથી, શિષ્યોના ભિખારી નથી. અમને વિષયોના વિચાર ના આવે, લક્ષ્મીનો વિચાર ના આવે. વિચાર જ જ્યાં ઉત્પન્ન ના થાય, પછી ભીખ શેની રહે તે ?

આ બધા મનુષ્ય માત્રને કીર્તિની ભીખ હોય, માનની ભીખ હોય. આપણે પૂછીએ ‘તમારામાં કેટલી ભીખ છે, એ તમને ખબર પડે ? તમને કોઈ પણ જાતની ભીખ બરી ?’ ત્યારે કહેશે, ‘ના, ભીખ નહીં.’ ઓહોહો ! હમણે અપમાન કરીએ તો ખબર પડી જાય કે માનની ભીખ છે કે નહીં તે !

વખતે સ્ત્રી સંબંધમાં બ્રહ્મચારી થયો હોય, લક્ષ્મી સંબંધીય ભીખ છોડી હોય, પણ આ બીજી બધી ભીખો હોય. કીર્તિની ભીખ હોય, શિષ્યની ભીખ હોય, નામની ભીખ હોય, બધી પાર વગરની ભીખો હોય ! શિષ્યનીય ભીખ ! કહેશે, ‘મારે શિષ્ય નથી.’ ત્યારે શાસ્ત્રોએ શું કહેલું ? જે ખોજ્યા વગર એની મેળે આવી પડે એ શિષ્ય !

ભીખ મીટે તો ‘જગત જેમ છે તેમ દેખાય’

સંપૂર્ણ ભીખ ગયા પછી જ આ જગત ‘જેમ છે તેમ’ દેખાય. મારામાં ભીખ હોય ત્યાં સુધી મને બીજા ભિખારા લાગે નહીં, પણ પોતાનામાં ભીખ ગઈ એટલે બધાય ભિખારા જ લાગે.

ભિખારાઓએ જ આ દુનિયા લૂંટી છે. જો એક જ માણસ ભીખ વગરનો હોત ને, તો જગતનું કલ્યાણ થઈ જાય ! જેની આ જગતમાં સર્વસ્વ પ્રકારની ભીખ ગઈ હોય, તેને આ જગતમાં તમામ સૂત્રો (સત્તા) હાથમાં આપવામાં આવે છે.

અત્યારે મારા હાથમાં સત્તા આવી ગઈ છે, કારણ કે મારી સર્વસ્વ ભીખ છૂટી ગઈ છે. જે જશના ભૂખ્યા ના હોય, તેના ઉપર દેવલોકો રાજ થાય તેમ છે, પણ આપણી ભૂખને લીધે રાજ નથી. ભીખ હોય ત્યાં ભગવાન હોય જ નહીં. ભીખ છૂટે ત્યારે વળી દહાડો વળે. જો ભીખ વગરનો માણસ હોય તો એની પાસે જે માગો તે પ્રાપ્ત થાય. એટલે આ તો ભીખ રહી છે તેને લીધે ભાંજગડ છે, ઘોરિટી રહી નથી.

મોક્ષે જવા જોઈશે ઘોરિટી

પ્રશ્નકર્તા : (દાદા, આ) ઘોરિટી એટલે શું ?

દાદાશ્રી : કોઈ પરમાણુમાં રાગ ના હોય, દ્રેષ ના હોય. રાગ-દ્રેષ ના હોય, ઘોર હોય.

પ્રશ્નકર્તા : રાગનું એક પણ પરમાણુ ના હોય, બહુ જ મોટી વાત છે આ તો !

દાદાશ્રી : હા, એ એક પરમાણુ હોય તો તો પછી એ સમ્યકું દસ્તિ કેમ હોય ?

જો મોક્ષે જવું હોય તો ખોટી-ખરીના દુંદુ કાઢી નાખવા પડશે અને જો શુભમાં આવવું હોય તો ખોટી વસ્તુનો તિરસ્કાર કરો ને સારી વસ્તુનો રાગ કરો અને શુદ્ધમાં સારી-ખોટી બેઉ ઉપરેય રાગ-દ્રેષ નહીં. ખરેખર સારી-ખોટી છે જ નહીં. આ તો દસ્તિની મલિનતા છે, તેથી આ સારી-ખોટી દેખાય છે અને દસ્તિની મલિનતા એ જ મિથ્યાત્વ છે, દસ્તિવિષ છે. (એ) દસ્તિવિષ અમે (આત્મજ્ઞાન આપીને) કાઢી નાખીએ છીએ. રાગ-દ્રેષ રહિત તે શુદ્ધ જ્ઞાન કહેવાય.

(સાદી ભાષામાં કહીએ તો) તારા ઘરમાં તારા નામની બૂમ પડતી હોય તો તારામાં ઘોરિટી નથી તેમ તારે જાણવું. મોક્ષે જવું હોય તો ઘોરિટી જોઈશે. મન-વચન-કાયાથી કોઈને દુઃખ થાય તે જ ઈમ્યોરિટી (અશુદ્ધતા).

જેટલી સ્વચ્છતા એટલી દુનિયા તમારી

(પ્રશ્નકર્તા : દાદા શું, આ ઘોરિટી એટલે જ અંદરની સ્વચ્છતા ?)

દાદાશ્રી : સ્વચ્છતા એટલે જેને આ દુનિયાની કોઈ ચીજની જરૂર ના હોય, બિખારીપણું જ ના હોય ! આ દુનિયામાં જેટલી સ્વચ્છતા એટલી દુનિયા તમારી ! તમે માલિક આ દુનિયાના ! હું આ દેહનો માલિક છલ્લીસ વર્ષથી થયો નથી, તેથી

અમારી સ્વચ્છતા પૂરેપૂરી હોય ! માટે સ્વચ્છ થાવ, સ્વચ્છ !

મહીં ચોખણું એ જ ઘોરિટીની શરૂઆત

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, ઘોરિટીની શરૂઆત કેવી રીતે થાય ?

દાદાશ્રી : આ શરૂઆત જ છે ને ! આ તમને આપતપુત્રોને બધું શરૂઆત જ છે ને ! તમને પોતાને લાગે કે ઘોરિટી થાય છે ?

પ્રશ્નકર્તા : થાય છે, એવું લાગે. દાદા, આપતપુત્રોને અત્યારે આંતરિક ઘોરિટી કહેવાય ને કે બાધ્ય પણ ખરી ?

દાદાશ્રી : આંતર ઘોરિટી તે જ બાધ્ય ઘોરિટી લાવે, અંતરમાંથી જ બહાર આવે. બહાર બગડી ગયું હોય તો ભલે બગડી ગયું, પણ મહીં ના બગડવા દર્શા. દેવું (પાછું) આપવાની સગવડ ના હોય ત્યારે મહીં ચોખણું રાખવું કે આપવું જ છે. તે મહીંનું બગડવા ના દીધું એટલે દેવું પાછું આપવાનો સમય આવશે. આપણે ચોખા થઈ જવું જોઈએ. આપણે ચોખા થયા તો બધું ચોખણું થયા વગર રહેતું નથી.

ચોખ્ખી દાનત ત્યાં લાઈન કિલાર

પ્રશ્નકર્તા : ચોખ્ખી દાનત એટલે શું અને ચોખ્ખી દાનત નહીં એટલે શું ?

દાદાશ્રી : દાનત ચોખ્ખી હોય તો આ દુનિયામાં કોઈ કામ શ્રેય થયા વગર રહે નહીં. દાનત ચોખ્ખી હોય તો સંસારી કામ પૂર્ણ થાય ને અધ્યાત્મમનું કામ પણ પૂર્ણ થાય. દાનત સારી, એ બધું કિલાર રેલ્વે લાઈન ! અને દાનત ચોખ્ખી નહીં, એનું ઠેકાણું જ ના પડે. એ ગાડી કયે ગામ જશે એ કહેવાય જ નહીં ! દાનત ચોખ્ખી ના હોય તો ભલીવાર જ ના આવે.

દાનત ચોખ્ખી એટલે કમ્પિલટ મોરાલિટી-સિન્સિયારિટી સહિત. એની વાત જ જુદી ને ! દાનત ચોખ્ખી હોય તો આ દુનિયામાં કોઈ ચીજ અધરી નથી.

સિન્સિયારિટીચી શરૂ થાય ઘોરિટી

પ્રશ્નકર્તા : એટલે દાદા પ્રત્યે જેટલી સિન્સિયારિટી એનું પરિણામ ઘોરિટી આવે ?

દાદાશ્રી : સિન્સિયર એટલે તન-મન-વચને સાચા. અને તે પાછા ગુરુને સિન્સિયર જ હોય. ગુરુ વઢે તોય સિન્સિયારિટી આધીપાછી ના થાય. તો એ મોક્ષે જ જાય.

સિન્સિયર એટલે તો અંતઃકરણની કેવી એકતા જોઈએ ? જેને દિલથી કહીએ છીએ ને ! દિલ એટલે અંતઃકરણની એકતા ! પછી મન-બુદ્ધિચિત્ત અને અહંકાર એક બાજુ જ હોય, બીજો વિરોધાભાસ ના હોય. કોઈ ના જાગતું હોય છતાં તું દુનિયાને માટે સારું કરતો હોય તોય લોક જાડી જાય. એ દુનિયાનો એક નિયમ છે, મોટામાં મોટો. સામો દગ્ગો કરે તોય તારે સિન્સિયર રહેવું એ તરવાની ચાવી !

આ મોરલ એટલે કોઈના માટે સહેજ પણ મન બગડે નહીં. ઈન્દ્રિય વિષયોમાં કે કોષ્ઠ-માન-માયા-લોભથી કશામાંય મન સહેજેય બગડે નહીં એ મોરલ.

હું તમને 'તમે આમ કરો, સારું કરો કે આમ થાવ.' 'મોરલ થાવ' એમ નથી કહેતો. હું તો 'મોરલ કેમ થવાય' તે રસ્તો બતાવું છું, જ્યારે લોકોએ શું કરેલું ? 'આ રકમ અને આ જવાબ.' અલ્યા, રીત શીખવાડ ને ! રકમ ને જવાબ તો ચોપડીમાં લખેલાં જ છે પણ એની રીત શીખવાડ ને ! પણ રીત શીખવાડનારો કોઈ નીકળ્યો નથી. રીત શીખવાડનારો નીકળ્યો હોત તો આ દશા હિન્દુસ્તાનની હોત નહીં.

આપણો આ સત્તસંગ દિલથી થાય ને તોય બહુ થઈ ગયું. જ્ઞાની પુરુષ પાસે તો જેટલી આપણી સિન્સિયારિટી એટલું આપણું સ્વરૂપ પ્રગટ થઈ જાય. ઘોરને સંભારીએ તો ઘોર થાય અને ઈભ્યોરને સંભારીએ તો ઈભ્યોર થાય. જેની ભજના કરે ને, તે રૂપ થતું જાય.

પરિવર્તન હિસે તો હદ્યમાં પેસે

પ્રશ્નકર્તા : આપણી ઘોરિટી કેટલા પ્રમાણમાં હોય, એ કેવી રીતના ખબર પડે ?

દાદાશ્રી : આ બધું પોતાને ખબર છે. જેમ જેમ ઉંડો ઉિતરતો જાય તેમ બધું ખબર પડે. પહેલું તો આંખે દેખાય એટલો ભાગ દેખાય. પછી આગળ ઉંડા ઉિતરે એટલે પછી આગળ દેખાતું જાય. બાકી બધી ઘોરિટી ખબર છે, બધુંય ભાન છે.

પ્રશ્નકર્તા : અમારે મહાત્માઓને કેટલી ઘોરિટી કહેવાય ?

દાદાશ્રી : આ તો ઘોરિટી જ છે, આ તો ઘોર જ છે. નહીં તો શુદ્ધાત્મા યાદ જ ના રહે, નહીં તો સ્મરણ કરવું પડે. સ્મરણ કરેલું વિસ્મરણ થાય અને આ વિસ્મરણ થાય જ નહીં, યાદ જ આવે. એ જેટલી ઘોરિટી એટલું યાદ.

અને જે માણસ (જ્ઞાની) પોતે ઘોર રહે એ લોકોના હદ્યમાં બેસી જાય, યાદ જ રહ્યા કરે. એનાથી એનું (યાદ કરનારનું) રક્ષણ રહ્યા કરે. (લોકોને એ ઘોર જ્ઞાની) નિરંતર યાદ રહ્યા કરે એ ઘોરિટી-ટ્રાન્સપરન્ટના આધારે. (તેના આધારે જ્ઞાનીની) પુદ્ગલ શક્તિ ટ્રાન્સપરન્ટ (પારદર્શક) બને.

પ્રશ્નકર્તા : પેલું સામાના હદ્યમાં પેસી જાય એટલે એના હદ્યનું પરિવર્તન લાવે ?

દાદાશ્રી : પોતાનું પરિવર્તન તો આવેલું હોય

ત્યારે જ તો પેસે ત્યાં સામાને યાદ રહે ક્યારે ?
પોતાનું પરિવર્તન થાય ત્યારે.

અનુભવાય આમ જ્ઞાનીની ઘોરિટી

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાની પુરુષની ઘોરિટી, નિર્મળતા
કેવી રીતે અનુભવાય ?

દાદાશ્રી : સુગંધી જ ઓળખાય એવી હોય.
એમનું વાતાવરણ ઓર જાતનું હોય ! એમની વાણી
ઓર જાતની હોય ! એમના શબ્દો ઉપરથી ખબર
પડી જાય. અરે, એમની આંખ જોઈને જ ખબર પડી
જાય. બાકી, જ્ઞાની પાસે તો બહુ ખાતરી હોય,
જબરજસ્ત ખાતરી ! અને એમનો શબ્દે શબ્દ
શાસ્ત્રરૂપે હોય, જો સમજણ પડે તો. એમના વાણી-
વર્તન ને વિનય મનોહર હોય, મનનું હરણ કરે
એવા હોય. એટલે બધા બહુ લક્ષણો હોય.

જ્ઞાની પુરુષ તો હજારો વર્ષે એકાદ પાકે.
શાસ્ત્રના જ્ઞાનીઓ ઘણાં બધા છે, પડા આત્માના
જ્ઞાનીઓ નથી. જે આત્માના જ્ઞાની હોય ને, તે તો
પરમ સુખી હોય અને એમને દુઃખ કિચિત્તમાત્ર હોય
નહીં. એટલે ત્યાં આગળ આપણું કલ્યાણ થાય. જે
પોતે પોતાનું કલ્યાણ કરીને બેઠા હોય, તે આપણું
કલ્યાણ કરે. પોતે તર્યાં, તે આપણાને તારે. નહીં તો
પોતે ડૂબકાં ખાતો હોય, તે ક્યારેય બીજાને તારે
નહીં.

જેને કંઈ જોઈતું હોય તે ડખો કરે. માન-તાન
જોઈતું હોય (કે) (જેનામાં) કોધ, લોભ, મોહ હોય
તો તેના તરફ ઉછાળો ના આવે. અમારે કશું જોઈએ
જ નહીં. તમને સુધારી આપીએ પણ બીજું કશું અમે
ડખો કરવા આવ્યા નથી. જ્ઞાની કોને કહેવાય કે
સંસારી પ્રવૃત્તિ એમનામાં ના હોય, કીધ-માન-માયા-
લોભ ના હોય. વીતરાગ થયા હોય તે ‘જ્ઞાની’
કહેવાય.

અમારી આંખોમાં બીજો કશો ભાવ ના

દેખાય. એટલે લોકો દર્શન કરે. કોઈ પણ જાતનો
ખરાબ ભાવ આંખોમાં ના વંચાવો જોઈએ. ત્યારે
એ આંખોને જોતાં જ સમાધિ થાય ! ટ્રાન્સપરન્ટ
કોઈ માણસ હોઈ શકે નહીં. એ જ્ઞાની પુરુષ એકલા
જ ટ્રાન્સપરન્ટ હોય.

પ્રશ્નકર્તા : એ (ટ્રાન્સપરન્ટ) એકદમ ના
થાય, દાદા ?

દાદાશ્રી : એકદમ તો કોઈને થાય જ નહીં
ને ! (એ તો) ઘોર થતો દેખે ત્યારે એની ઉપર
કૃપા ઉત્તરે. તમારે ઘોર થતું જ જવાનું. અમારું મન
ઘોર છે, બુદ્ધિ ઘોર છે, અહંકાર ઘોર છે. અમે
ઘોરિટીની ટોચ ઉપર બેઠેલા છીએ. (તમારે પણ)
ઘોર તો થવું પડશે ને ?

પારકા માટે હોમાય ત્યાં ઘોરિટી

પ્રશ્નકર્તા : ઘોરિટી ક્યારે માલુમ પડે ?

દાદાશ્રી : સર્કલ (સંસારી અવસ્થાઓ)ની
બહાર ઊભું રહેલું છે ઘોર ચેતન, તેની હાજરીથી
ચાલે છે. એ ‘ઘોરિટી’ આપણાને ક્યારે માલુમ પડે ?
ત્યારે કહે, ‘બધા સર્કલને ઓળખે ત્યારે, સર્કલમાં
મારાપણું ના કરે એટલે ઘોર થઈ જાય !’

હવે દેહને આપણે કહેવું, ‘તારે જવું હોય તો
જા, અમે અમારા મુકામમાં રહીશું.’ એની બહુ
હાયવોય ના કરવી. અનંત અવતારથી દેહની
સુવાવડ (દેખભાગ) જ કર કર કરી છે. એક
અવતાર જ્ઞાની પુરુષને દેહ સૌંપી દે અને સુવાવડ
ના કરે તો થઈ ગયું, ચોખ્યું થઈ ગયું. અમે તો આ
દેહની એક ક્ષણવાર સુવાવડ કરી નથી. એક
ક્ષણવાર આ દેહ અમારો છે, એવું અમને ખબર
નથી. આ જ્ઞાન પ્રગટ થયા પછી અમારું છે નહીં,
એ પારકી વસ્તુ છે. એ પારકી વસ્તુ આપણા હાથમાં
રહે નહીં ને આપણે જોઈતીય નથી. પોતાની વસ્તુ
એ પોતાની, પારકી એ પારકી.

પોતાના સુખનું નહીં, પણ સામાની અડયણ કેમ કરીને દૂર થાય તે જ રહ્યા કરે, ત્યાંથી કારુલયતાની શરૂઆત થાય. અમને નાનપણથી જ સામાની અડયણ દૂર કરવાની પડેલી. પોતાના માટે વિચારેય ના આવે તે કારુલયતા કહેવાય. તેનાથી જ 'જ્ઞાન' પ્રગટ થાય.

ઘ્યોરિટીની સુગંધી નાનપણથી ઝળકે

હું તો નાનપણથી એક જ શીખેલો કે 'ભઈ, તું મને મળ્યો છે ને જો તને કંઈ પણ સુખ ના થાય તો મારું તને મળેલું ખોટું (નકામું) છે?' એવું હું કહેતો હતો એને! એ ગમે એટલો નાલાયક હોય, તે મારે જોવાનું નથી પણ હું તને બેગો થયો અને જો કદી મારા તરફની સુગંધી ના આવી તે કેમ ચાલે? આ અગરબત્તી નાલાયકોને સુગંધી આપે કે ના આપે?

પ્રશ્નકર્તા : બધાંયને આપે.

દાદાશ્રી : એવી રીતે મારી સુગંધી જો તને ના આવી તો પછી મારી સુગંધી જ ના કહેવાય. એટલે કંઈક લાભ થવો જ જોઈએ, એવો નિયમ મારો પહેલેથી છે. (દાદા ભગવાન, ૩૧)

મેં શું નક્કી કર્યું હોય કે 'જે સુખ હું પામ્યો છું એવું સુખ બીજા પામો.' એ તો મને ગરજ પડી છે કે આ લોકો સુખને પામે, મોક્ષે જાય. મારી પોતાની જાત, અંગત માટે નહીં, તમારા માટે.

મારો હેતુ શો છે કે જે સુખ પામ્યો છું તે સુખ તમે પામો. મારો હેતુ પૂરો થઈ ગયો, બસ થઈ ગયું!

આ 'દાદા' તો 'જ્ઞાની પુરુષ', એમની દુકાન કેવી ચાલે! આખો દિવસ આ 'દાદા'ની સુખની દુકાન, તેમાં કોઈએ ઢેખાળો નાખ્યો હોય તોયે પાછા એને ગુલાબજાંબુ ખવડાવીએ. સામાને ઓછી ખબર છે કે આ સુખની દુકાન છે.

આ હોટેલમાં (શરીરથી) કોઈનેય દૂઃખ આપવાનું નહીં, એ અમારો ધંધો ! એટલે માંકણનેય અમે જમાડ્યા છે. હવે ના જમાડીએ તો એમાં કંઈ આપણને સરકાર દંડ કરવાની છે? ના, અમને તો આત્મા પ્રાપ્ત કરવો હતો. એ માટે બધું કરવામાં કંઈ બાકી રાખ્યું ન હતું! ને ત્યારે જો આખું 'અકમ વિજ્ઞાન' પ્રગટ થયું! જે આખી દુનિયાને સ્વર્ણ કરી નાખે, એવું આ વિજ્ઞાન પ્રગટ થયું છે !

ઘ્યોર દસ્તિ બનાવે સુપર હ્યુમન

(એક વાર) એવું બનેલું, એક જગતને ત્યાં રાત્રે સિનેમા છૂટે, તે હું રાત્રે બાર વાગે ગયો. એટલે પેલા ભાઈના મનમાં એમ થયું કે કોઈ દાહાડો આ રાત્રે બાર વાગે આવે નહીં ને આજે આવ્યા છે, તે કશું પૈસા-બૈસા જોઈતા હશે? એટલે એણે બીજો ભાવ કર્યો. તમને સમજાય છે ને? મારે કશું જોઈતું નહોતું (પણ) પેલાની દસ્તિ મને બદલાયેલી લાગી. રોજ (જે) દસ્તિ હતી, તે આજે આ દસ્તિ બગડી છે. એટલે હું સમજ્યો, ધેર જઈને વિશ્વેષણ કર્યું. મને લાગ્યું કે આ જગતનાં મનુષ્યને દસ્તિ બગાડતાં વાર નહીં લાગે. માટે આપણી જોડે રહે છે તેને, આ લોકોને એક એવું નિર્ભય પદ આપો કે એમને પછી દસ્તિ જ બગડે નહીં. એટલે મેં કહ્યું કે 'તમારે કોઈએ મારું કામ કરવું જ નહીં. એટલે મારો ભો તમને ના હોવો જોઈએ કે આ કશું લેવા આવ્યા હશે? ત્યારે કહે, 'એમ કેમ?' મેં કહ્યું કે 'હું બે હાથવાળા પાસે કશું માંગતો જ નથી. કારણ કે બે હાથવાળા પોતે જ દૂઃખી છે અને એ કંઈક ખોળે છે. એની પાસે હું આશા રાખતો નથી, પણ તમે મારી પાસે આશા રાખજો. કારણ કે તમે તો ખોળો છો અને તમને છૂટ છે. મારી પાસે તમારું કામ કરાવી જશો, પણ મારું કામ કોઈ કરશો નહીં.' એમ કહી દીધું. એટલે એમને નિર્ભય બનાવ્યા હતા. ત્યારે એ લોકોએ શું કહ્યું કે 'સુપર હ્યુમન (અતિમાનવ) સિવાય આવું કોઈ બોલી શકે નહીં!' એટલે શું કહ્યું

કે આ સુપર હ્યુમનનો સ્વભાવ હોય, હ્યુમન(માણસ) નો નેચર નહીં !

લાલચ ના પેસે તેની ચોકસાઈ

(પ્રશ્નકર્તા :) ૧૯૬૮માં તમોને સિમેન્ટ ફ્લોર ઉપર ફક્ત શેતરંજ ઉપર જ સૂતેલા જોયા. ત્યારે નટુભાઈ એ સર્જેસ્ટ(સૂચન) કર્યું કે “દાદા શેતરંજ ઉપર બ્લેન્કેટ (ધાબળો) નાખીને સૂવાનું રાખો.” તે દાદાને મારી વાત ગમી. એટલે ઘરેથી ઈમ્પોર્ટેડ બ્લેન્કેટ લઈ ગયો (ને) દાદાને આપ્યો. તેમને ગમ્યો કે તરત જ ઓટીમાંથી સો રૂપિયાની નોટ કાઢીને આપી. તે મેં કહ્યું, “દાદા, આના તે કંઈ પૈસા લેવાતા હશે !” તો દાદા કહે કે ‘પૈસા ના લેવા હોય તો બ્લેન્કેટ પાછું લઈ જાવ. અમારાથી કોઈ ચીજ મફત એમને એમ ના લેવાય.’

દાદાશ્રી : ગમે ત્યારે પણ લાલચ તો ના જ થવી જોઈએ, તેવું થવું પડશે. અંદરથી સજ્જડ શાનમાં રહેવું જોઈએ કે લાલચ તો કોઈ પણ બાબતની હોવી ના જોઈએ.

વેપાર ને વ્યવહારમાંથી લક્ષ્મીની ઘોરિટી

આ કપડાં પહેર્યા છે તે કોન્ટ્રાક્ટનો ધંધો કરતો’તો, તેના નફાના આ બધા. કોઈની એક પઈ લેવાની નહીં અને કોન્ટ્રાક્ટનો ધંધો કરેલો, એનું બધું જે છે, એ સ્ટોક છે તેમાંથી આ વાપર્યા અને એમાં હું હાથ ઘાલતો નથી એટલે. નહીં તો હું લોકોનું ખડું, હું લોકોના પૈસા લઈ અને લોકોના કપડાં પહેરું, લોકોની ગાડીઓ ફેરવું તો તો પછી જ્ઞાન વખતે કાચું પડી જાય. મારે તો કશું જોઈતું નથી. આ દેહ જ મારો નથી ત્યાં હું બાંધું ક્યાં ?

વેપારમાં ધરમ હોવો જોઈએ, પણ ધરમમાં વેપાર ના હોવો જોઈએ. પૈસા-બૈસા ના હોવા જોઈએ. આ કંઈ ડ્રામા નથી કે એના પૈસા લેવાના હોય, ટિકિટના. હા, કેટલાક માણસો હોય એના

મેન્ટેનન્સ (બરણ-પોષણ) પૂરતું જરૂર હોય, તો એને આપણે આપવાનો વાંધો નથી.

(મને) કોઈ ચીજ તું આપવા જાઉને, હું લેવા નવરો નથી. કારણ કે હું યાચકેય નથી. મને બિખારીપણું નથી. મને કોઈ ચીજની ભીખ હોય તો બિખારીપણું હોય ને ! અને બિખારીપણાનો એવો ઈગોઈજમેય નથી કે મને બિખારીપણું (નથી ને) આ બધા છે બિખારી. ના, એવુંય નથી. પણ શેના માટે હોય ? અને આ બધું સુખ ખોળે છે. એ મારું જે સુખ છે ને, એ આખા બ્રહ્માંડનું અલૌકિક સુખ છે. કોઈ દા’ડો ખૂટે જ નહીં અને ઊલદું ઊભરાયા કરે ને, તે જોડે બેઠો હોય તેથી સુખિયો થઈ જાય. એવું ઊભરાયા કરે સુખ.

અમારું મન ઘોર છે એનું શું કારણ છે કે આ દેહનો માલિક રહ્યો નથી, અદ્ધ્યાત્મિક વર્ષથી.

સંસારની તલવારો વરયે ઘ્યોર વીતરાગતા

ધંધો-વેપાર કરીએ, ‘ઈન્કમટેક્ષ’-‘સેલટેક્ષ’ બધું ભરીએ, સંસારની સેંકડો તલવારો નીચે પણ વીતરાગતામાં રહીએ. (અમારા) હાથ કાપી નાખે તોય વીતરાગતા રહે.

એટલે આ પૂર્ણ પ્રગટ થયું છે. સંસારની સર્વસ્વ કિયા થઈ શકે અને આત્માની સર્વસ્વ કિયા થઈ શકે, બંને પોતપોતાની કિયામાં રહે, સંપૂર્ણ વીતરાગતામાં રહીને, એવું આ અકમ વિજ્ઞાન છે !

જુઓ ને, કોઈની જોડે મતભેદ કે કશી ભાંજગાડ છે અમારે ? સામો અવળું બોલે તોય કશી ભાંજગાડ છે ? અમને આવડે એની જોડે કેવી રીતે ‘ડિલિંગ’ (વર્તન) કરવું તે ! વીતરાગ રહેવું અને ‘ડિલિંગ’ કરવું, બેઉ સાથે રાખવું. ‘ડિલિંગ’ પુદ્ગલ કરે અને અમારે વીતરાગ રહેવાનું. એટલે વીતરાગતા જોવાની મળી આ કાળમાં, જો સમજે તો ! ઊડા ઊતરે ને, તો ‘ઘોર’ વીતરાગતા જોવાની મળે.

ખ્યોરના સથવારે થવાય ઘ્યોર

મારામાં વીતરાગતા હોય તે તમે એક ફેરો જુઓ ને, તો પછી તમારેય થાય. કારણ કે હું તમને કરી બતાવું છું, માટે તમને એડજસ્ટ થઈ જાય. એટલે હું ઘ્યોર હોઉં તો જ માણસ ઘ્યોર થઈ શકે. એટલે ઘ્યોરિટી કમ્પિલટ હોવી જોઈએ.

બાકી વીતરાગો એટલે બહુ ડાખા માણસો. મોક્ષનો માર્ગ સરળમાં સરળ, સહેલામાં સહેલો વીતરાગો આપિને ગયા. બીજા બધાએ મોક્ષનો માર્ગ ગુંઘવી ગુંઘવીને ભુલભુલામણી રૂપે મૂક્યો છે. તે ભુલભુલામણી કેવી ? કે એક ફેરો મહીં પેઢી તો ફરી નીકળે નહીં. એમાંથી છટકાય એવું છે નહીં. વીતરાગના માર્ગમાં આટલીય પોલ નથી રાખી. કારણ કે વીતરાગો તો બહુ જ ચોખ્યા; જેને કંઈ જ જોઈતું નહોતું, જેનામાં પ્રપંચ નહોતો, જેનામાં રાગ નહોતો, જેને કોઈપણ પ્રકારની ઈચ્છા જ નહોતી, એવા વીતરાગ હતા !

ઘરસંસારે હીરાબા-દાદાની ઘ્યોરિટી

એક ભાઈએ હીરાબાને પૂછ્યું, ‘દાદાનો સ્વભાવ બહુ સારો ! પહેલેથી જ આવો ?’ ત્યારે એમણે કહ્યું કે ‘પહેલાં તો તીખા ભમરા જેવા હતા. હમણે આવા થયા.’ એ એમણે જોયેલું જાય નહીં ને ! અમે ફિલમ બદલ્યા કરીએ ને પાછલી ફિલમ કાઠીએ (સંભારીએ) નહીં. જ્યારે એ તો પાછલી ફિલમ હઉ દેખાડે. અમે તો આ ચાલુ ફિલમ હોય એ દેખાડીએ.

છતાં એમને દુઃખ થાય એવું નહીં કરવાનું, કારણ કે સહેજ એ થાય તોય એમને દુઃખ થઈ જાય છે, કારણ કે ઘ્યોરિટીને બધી. સહજ ભાવે જે આવે એ બોલવાનું ને ! ડખોડખલ નહીં કોઈની શરમ-બરમ રાખે નહીં.

પેલો ડોક્ટર બિચારો હીરાબાનું ઓનરરી

(સેવાભાવથી) કામ કરતો હતો. તોય એને કહેશે કે ‘આ તો તીખો લહાય જેવો છે.’ મેં કહ્યું, ‘આવું ના બોલાય આપણાથી.’ એ સહજ ભાવે બોલ્યા’તા, એટલે પેલો હસે. આમ સહજતાથી બોલે એટલે પેલાને ખોટું ના લાગે. મહીં કશું પાપ નહીં, ઘ્યોરિટી બધી.

હીરાબા ચોખ્યું બોલે. ‘મારે ન તારે નહીં ફાવે’ એવુંચ કહી છે. સ્વાર્થની ભાંજગડ નહીં કે આ મારી સેવા કરે છે. એવું તેવું કશું નહીં. મારી જોડેય ચોખ્યું બોલે.

પ્રશ્નકર્તા : એમની સાથે બહુ કરપ રાખેલો ?

દાદાશ્રી : કરપ તો રાખેલો ને. કરપ રાખ્યા વગર તો એવું છે ને, આ તો સ્ત્રીજાતિ કહેવાય. કરપ તો રાખવો પડે ને લાગણીઓય રાખવી પડે, બેઉ સાથે રાખવું પડે. છતાં અમને તો એ ‘બહુ વહમા, તીખા ભમરા જેવા છો’ કહે. હવે એ એમ કોઈ દહાડો ના જાણો કે આ તીખાપણું નથી આમનામાં (દાદામાં). એ એમને એમ જ બનાવટ રાખેલી. દાબેદાબ પોટલી ઊઘાડીને દેખાડીએ ત્યારે ને ! થોડું વજન જોઈએ. બાકી હું બહુ કડક, પેલો તાપ લાગ્યા કરે. ગરમ ના થઉં, એમને એમ તાપ લાગ્યા કરે. તે કડક ના હોય તો ચાલે શી રીતે ? કારણ કે અમારે પ્રતાપ અને સૌમ્યતા બન્ને હોય.

બાકી કોઈની જોડે ઊંચા શાસે અમે ચાલીસ વર્ષથી નહીં રહેલા. કોઈની જોડે ઊંચો અવાજ નહીં કરેલો. એ તો લોકો બધાય જાણો. કહેય ખરાં કે ‘એ તો ભગવાન જેવા છે.’ એટલે એક આંખમાં ધમક રાખવાની અને એક આંખમાં ફેન્ડશીપ (મિત્રતા) રાખવાની.

માલિકી સોંપી હીરાબાને, કલ્યાણ કાજે

મને હવે ઉહમું બેસશે. હવે આ ઊજવણી કરે છે અને ઘેર હીરાબાય છે, તે મારા કરતાં ગ્રાણ

વર્ષ નાના, રૂત વર્ષના છે. અમે બે જણા (પણ) બધી માલિકી એમની, માલિકી મારી નહીં. ઘર-બાર એ બધું એમનું, જે કંઈ મિલકત હોય એ બધી એમની. પછી મારે પેટી ક્યાં મૂકવાની? એ તો એ મૂકવા દે તો મૂકું. અને પેટીયે મેં તો ચાર વર્ષથી જોઈ નથી, મહીં શું કપડાં છે તેથી. એય એમની માલિકી છે.

કારણ કે દેહની જ માલિકી મારી પાસે નથી તો પછી! માલિકી છૂટે તો કટ્યાણ થઈ જાય! એટલે આમ ચોખું ખાતું છે બધું.

સંઘમાંય રોષ્યા પ્રોરિટીના બીજ

આ સંઘ એટલો બધો ચોખ્યો છે કે એમાં હું તો મારા ઘરનાં કપડાં-ધોતિયાં પહેરું છું, મારી પોતાની કમાડીના જ પૈસામાંથી. તેથી આવો ફરું છું. સંઘના પહેરતો હોત તો ધોતિયાં ચારસો-ચારસોના મળે ને? (પણ ના,) આ બધું ઘરના કપડાં પહેરવાના, લેનમાં આવવા-જવાનું ઘરનું. અહીંથી વડોદરા જઈએ-આવીએ બધું પોતાના ખર્ચે, બધું ઘરના પૈસે. ફક્ત અમેરિકા જઈએ છીએ એટલું એ લોકો આપે છે, એટલું લઈએ છીએ ભાડું. બીજું કંઈ રૂમાલેય નહીં. એટલે આ સંઘના ચાર આનાય (લેવાના નહીં.)

અડયણવાળો લેવા આવે. (જ્યારે મારે) વ્યવહારમાં અડયણ નથી અને અંદર તો પાર વગરનું સુખ વર્તતું હોય! શેને માટે પૈસા? આ સંઘ ફક્ત પૈસા એટલા જ માટે લે છે, કે આ પુસ્તકો જ છાપીને આપવાના, તેના પૈસા.

પ્રશ્નકર્તા : પૈસા લો તો જ્ઞાન ઉત્તરે જ નહીં કંઈ!

દાદાશ્રી : ઉત્તરે જ નહીં. એટલે અમે જાડીએ કે પૈસા, ફી લીધી, એટલે પછી રહ્યું શું? નાટક જ થઈ ગયું! જેની ફી લીધી, અગર ટિકિટ

લીધી એટલે નાટક થયું, સિનેમા થઈ ગયું અને આ તો ભગવાનના ઘરની છેલ્લા સ્ટેશનની વાત.

આખો સંઘ છે, દાદા ભગવાન ટ્રસ્ટ મોઢું ચાલે છે પણ તેનો કોઈ પૈસો આમાં (વ્યક્તિગત) વપરાય નહીં, એક પઈએય. સંઘપતિઓ કોઈની(ય માટે) પઈ વપરાય નહીં. ઊલટાં એ બાર મહિને લાખ રૂપિયા આપે તે જુદા અને પાછા હિસાબ પોતે જાતે કરે. (પણ) ચાર આનાય એ સંઘનો ખર્ચે પોતાના માટે નહીં પાડવાનો. બધું પોતાના ખર્ચે, ત્યારે જ આટલું ચોખું રહે ને! આવો ચોખ્યો સંઘ એ વર્દની અજાયબી કહેવાય!

પ્રશ્નકર્તા : બધાનો ખર્ચો પોતપોતાનો છતાં આટલું બધું કામ થઈ રહ્યું છે!

દાદાશ્રી : વધારે કામ કરે છે ઊલટાં. પોતાનો ખર્ચો કરીને ખૂબ કામ કરે છે.

ડાધ નહીં ત્યાં જ શુદ્ધ વાણી

અમેરિકામાં મને એક જણા કહે છે, અમારી પેલી મર્સિઝ ગાડી (ત્યાં ભારત) લઈ જાવ. તમને મહીં એ ધૂળ ના પેસે.

મારે આ પેટી મેલવાનું ઠેકાણું નથી ને આ ગાડી લઈ જઉં તો હું ક્યાં મૂકું? મારે નથી લોટ કે નથી કોઈ જગ્યા. હું આ પેટીને (ગાડીને) ક્યાં મૂકું તે? મેં કહ્યું, ‘ભાઈ ગાડી મારે નથી જોઈતી. વળગાડશો નહીં આ ભૂત્યાં! મારું કામ નહીં આ તો. અમે તો જેની ગાડી ચાલુ હશે, ત્યાં બેસી જઈશું. આ ઉપાધિ ક્યાં વળગાડું હું? હું મુક્ત થયેલો પુરુષ, ફરી આ બંધનમાં ક્યાં પેસું તે?’

(હું ક્યાં બંધાવું?) તમારે તો અહીં બંધવાના સાધન છે. હું લફરું ક્યાં વધારું? મારે હતા તે લફરાય મેં કાઢી નાખ્યા. તો આવા લફરા હું ક્યાં વધારું? એટલે ‘મારે ના જોઈએ’ કહ્યું. અમારે તો મુંબઈમાં પહોંચું એટલે પચાસ-સો ગાડીઓ

ત્યાં એરપોર્ટ પર લેવા આવી હોય. મારે જેની અનુકૂળ આવે ત્યાં બેસી જાઉં. મારે આ લફરાનું શું કામ છે તે ? ને મારે ગાડીની યે જરૂર નહીં. ભાડાની ગાડીમાં આવું, નહીં તો હું તો બસમાંથે આવું એવો હું હજ્ય. આ ઉમર થઈ એટલે ના પહોંચી વળાય, પણ અમને તો બધું સાધન જોઈએ તે મળી આવે.

ગાડી રાખીને પછી મારે એના સ્પેરપાર્ટ્સ ક્યાં લેવા જવાના ? તે એની મહીં મારો આત્મા જ હોય. મારે શું કરવી છે ગાડી ? આખા બ્રહ્માંડની ગાડીઓ મારી પાસે છે અત્યારે. જેને ભગવાન જ વશ થઈ ગયેલા છે, ‘દાદા ભગવાન’ જેને વશ થઈ ગયેલા છે, એને બીજું શું જોઈએ ? સોનું-રૂપું જોઈએ છે ત્યાં સુધી ભીખ છે, એ બિખારો કહેવાય.

દાદાએ એક પઈ પણ કોઈ જગ્યાએ લીધી છે એવું કોઈ માણસ હિસાબ ખોળી કાઢે નહીં. પાછા બધા ભેગા થઈને પચાસ હજારની ગાડી લેવાનું કહેતા’તા. લોકો તો એમ કહે ને કે ‘દાદાએ વાપરી ને લીધી.’ મારે એવું ના જોઈએ. ડાઘ પડે એ જોઈએ જ નહીં ને ! અને ડાઘ નહીં પડે ત્યાં સુધી આ વાણી નીકળશે ફર્સ્ટ કલાસ. મારા ધરના વેપાર ધંધાનું ખઈને હું બોલ્યો હું. જેની આ ચોખી વાણી છે ને બધી વાત જ તેની છે.

ખ્યોરિટીમાં માન્યું સાચું સુખ

મને તો લોકો જોઈએ એટલા પૈસા આપે, પણ મારે પૈસાને શું કરવાના ? કારણ કે એ બધી ભીખ ગયા પછી તો મને આ જ્ઞાનીનું પદ મળ્યું !

મને અમેરિકામાં ગુરુપૂર્ણીમાને દહાડે સોનાની ચેઈન પહેરાવી જતા હતા, બબ્બે-ત્રણ તોલાની ! પણ હું પાછી આપી દેતો હતો બધાને, કારણ કે મારે શું કરવી છે ? ત્યારે એક બેન રડવા માડી કે ‘મારી માણા તો લેવી પડશે.’ ત્યારે મેં એને કહ્યું, ‘હું તને એક માણા પહેરાવું તો તું પહેરીશ ?’

તો એ બેન કહે છે, ‘મને કંઈ વાંધો નથી પણ તમારું મારાથી ના લેવાય.’ ત્યારે મેં કહ્યું, ‘હું તને બીજા પાસેથી પહેરાવડાવું.’ એક મણ સોનાની માળા કરાવીએ અને પછી રાતે પહેરીને સૂઈ રહેવું પડશે, એવી શરત કરીએ તો પહેરીને સૂઈ જાય બરી ? બીજે દહાડે કહે, ‘લ્યો દાદા, આ સોનું તમારું.’ સોનામાં સુખ હોય તો સોનું વધારે મળે ત્યારે આનંદ થાય. પણ આમાં સુખ છે એ માન્યતા છે તારી, રોંગ બિલિફ છે. આમાં સુખ હોતું હશે ? સુખ તો, આ વર્લ્ડમાં કોઈ ચીજ ગ્રહણ કરવાની ન હોય ત્યાં સુખ છે.

હું તો એક પૈસો લોકોની પાસે લઉં તો મારા શબ્દો લોકોને માન્યામાં જ કેમ આવે તે ? કારણ કે એના ધરની એંઠ મેં ખાધી. અમારે કંઈ જોઈતું જ નથી. જેને ભીખ જ નથી કોઈ પ્રકારની, એને ભગવાનેય શું આપવાના હતા ?

એક જણ મને ધોતિયાં આપવા આવ્યો, એક જણ ફલાણું આપવા આવ્યો. મારે ઈચ્છા હોય તો વાત જુદી છે, પણ મારા મનમાં કશાની ઈચ્છા જ નથી ! મારે તો ફાટેલું હોય તોય ચાલે. એટલે મારું કહેવાનું કે જેટલું ચોખ્યું રાખશો એટલું આ જગતને લાભદાયી થઈ પડશે !

સત્તસંગ માટેય લક્ષ્મીની ખ્યોરિટી

હું તો ધરના ડૉલર (રૂપિયા) ખર્ચું. હું તો મુંબઈમાં રહેલો ને, તે સત્તસંગ થતો હતો સાંતાકુઝમાં. અમારી ગાડી બરી, તે કામ પર ગયેલી હોય એટલે સાંતાકુઝથી ભાડાની ગાડીમાં રોજ આવતો-જતો, પણ અમારે ધરનું જ ભાડું. ધરને ભાડે આ રોજ સત્તસંગ આપેલો. રોજ દસ-પંદર રૂપિયા ભાડું થાય. અને કેટલીક વખત તો અમે જાત્રા કાઢેલી તેય અમારા ધરના પૈસાથી લોકોને ફી ઔંફ કોસ્ટ (મફત), કારણ કે લોકોનું કલ્યાણ થાવ જે તે રસ્તે. એટલા પૈસા સારી રીતે ગયા.

અમે તો આવ્યા બીજાના સુખ-આનંદને કાજ

અમને લોસ એન્જેલસ (અમેરિકા)માં બે-ગ્રાન્ડ જણ કહેતા હતા કે ‘આવું ફી વગરના (સત્તસંગ કરવા) આવ્યા છો, તો તમે એકલા જ આવ્યા છો ઈન્દ્રિયામાંથી.’ મેં કહ્યું, ‘ભાઈ, અમારે ફી લેવાની જરૂર નથી ને અમે તમારા માટે આવ્યા છીએ. તમને કેમ શાંતિ ને આનંદ થાય, એને માટે આવ્યા છીએ. અમે તમને લૂંટવા માટે નથી આવ્યા.’

(લોકો તો) પહેલી સિલ્વર જૂબિલી (રજતજ્યંતિ) ઉજવે. અમારી તો સિલ્વરેય ઉજવી નથી. પછી ગોલ્ડન જૂબિલી (સુવર્ણજ્યંતિ) ઉજવે, તેય નથી ઉજવી કોઈએ. હવે આ ડાયમંડ જૂબિલી ઉજવવા તૈયાર થયા. આખી થેલી લેગી કરી’તી, તો મેં ના પાડી. મેં કહ્યું, ‘થેલી લઈને હું શું કરું ? એના કરતાં એનો બોજો જ ના રાખશો.’ ‘ઉપ હજારની થેલી, તમારે ઉપ વર્ષ થયા એટલે.’ મેં કહ્યું, ‘મારે એને શું કરવાનું છે ?’ એકવાર તો આમ પચીસ-ત્રીસ હજારનો ખર્ચ થવાનો હોય અને પાછો એ પોણો લાખ રૂપિયાનો ! ભારે પરી જાયને દેશમાં તો ? આ જૂબિલીઓ ઉજવે તોય પાછો લાકડામાં જાય ! ત્યારે મેલને મૂઢ્યા ! શું કરવું છે ? મારે આ દુનિયામાં કોઈ ચીજ જોઈતી ના હોય. જેને કોઈ ચીજની જરૂર જ નથી, કોઈ ઈચ્છા જ નથી આ દુનિયામાં.

કલ્યાણની કેવી અદ્ભુત ભાવના !

અમારે તો પૈસાની જ જરૂર નહીં. હા, એક દેરાસર બંધાય છે કે જે જગત કલ્યાણ માટે બનાવવાનું છે, તેને માટે જેને આપવું હોય તે આપે. તે આ (મંદિર) કૃષ્ણ ભગવાનનું છે, પછી અંબાજ છે, આ બાજુ શિવજી છે. પછી ગણપતિ છે, સીમંધર સ્વામી છે, મહાવીર સ્વામી છે. તે આ બહુ મોટું મંદિર બંધાય છે. એટલે ત્યાં જેને આપવા હોય એ આપે. એ લોકોના કલ્યાણ માટે છે. મેં એવું કહ્યું છે કે આ મૂર્તિઓ હું હસતી બનાવીશ. એની પ્રતિષ્ઠા કરીશ એટલે મૂર્તિઓ વાતો કરશે.

વાપરો તમારી મૂડી ભગવાનને કાજ

(એટલે ત્યાં) અમેરિકામાં એક જણ બોલી ઉઠ્યો કે ‘મારે તો બે હજાર ડોલર આપવાના છે’ ‘મંદિરમાં,’ ત્યારે બીજો કહે છે, ‘મારેય બે હજાર ડોલર આપવાના છે.’ તે પા કલાકમાં છે તે કેટલા થયા ?

પ્રશ્નકર્તા : નેવું હજાર, એટલે નવ હજાર ડોલર.

દાદાશ્રી : નવ હજાર ડોલર. નેવું હજાર રૂપિયા થયા પા કલાકમાં. એક છે તે આ દાર્માંસાહાર છૂટી ગયા ને, એણે હઉ બે હજાર રૂપિયા લખાવેલા. ‘અલ્યા મૂઢ્યા, તારી પાસે છે નહીં ને શું કરવા લખાવો છો ?’ કહ્યું. તો કહે, ‘ના દાદા, લખાવું તો મારી પાસે લેગા થશે, નહીં તો નહીં થાય.’ ‘નહીં તો મારો હાથ છૂટો છે, વપરાઈ જાય’ કહે છે. રોજ પચાસ ડોલર ખર્ચની ગાડી લઈને અમારી જોડે ફર્યા કરતો હતો.

મારી ઉપર (આ પૈસાનો) વરસાદ વરસાવો તેના કરતા મંદિર ઉપર નાખો. એમાં તમારું હિત છે. બાકી કંઈ મારું મંદિર નહોય ને એ તો. આટલો ટેકો દ્યો તો બસ.

પ્રશ્નકર્તા : સીમંધર સ્વામીનું મંદિર એટલા માટે બંધાવો છો કે પછી બધાં એ રીતે આગળ આવી શકે ?

દાદાશ્રી : સીમંધર સ્વામીનું નામ લેશે ને, ત્યાંથી જ ફેરફાર થવા માંડશે.

ઝાનીને કશું જ જોઈતું નથી

કેટલાક લોકો અહીં આવીને પૈસા મૂકે છે. અલ્યા, અહીં પૈસા મૂકવાના ના હોય. જ્યાં બ્રહ્માંડનો માલિક બેઠેલો છે, ત્યાં તો મૂકવાનું હોતું હશે ? આપણે માંગવાનું હોય કે મને આવી અડયાણ છે તે કાઢી આપજો, બાકી પૈસા તો કોઈ ગુરુને

મૂકજે. એમને કંઈ લુગડાં જોઈતાં હોય, બીજું કશું જોઈતું હોય. જ્ઞાની પુરુષને તો કશું જ જોઈતું હોય નહીં! એટલે આ જો લેવાનું હોય ને, જો પૈસા લઈએ તો સાચી વાત નીકળે જ નહીં. મહી ચોરી હોય જ.

ચોખ્ખા થઈને આવો, મેલું કરશો નહીં. એક રૂપિયોય ના લેવાય. મૂળ તો હુઃખી છે લોકો. એની પાસે ઊલટાં રૂપિયા લો છો? આ લોકો સુખી છે? હુઃખ કાઢવા માટે ત્યાં જાય છે ને? ત્યારે ઊલટું હુઃખ વધારો છો તમે, એના પચ્ચીસ રૂપિયા લઈને. એક પર્ય ના લેવાય કોઈની પાસે. આ તો બધાએ ઠોકી બેસાડેલું, ઠોકાઠોક.

જ્ઞાની શીખવે વ્યવહાર

પ્રશ્નકર્તા : આ સમજણ વિનાનું બધું ચાલ્યું છે. (બેઝામ ચાલે) એના પરિણામો તો આવવાના જ ને?

જ્ઞાની : તેનો જ માર પડે છે ને! તેથી હું કહું છું ને, ‘અરે ભઈ, આવીને સમજો મારી પાસે. એ આત્મા ના મળતો હોય તો વ્યવહાર સમજ જાઓ, તો વ્યવહારમાં ડાચા થઈ જશો.’ એક ગ્રેજ્યુએટ છોકરાએ મને કહ્યું કે ‘મારા ભઈ છે તે એટલા બધાં કપડાં પહેરે છે, બાર-બાર ખમીસ ને એ બધું સિવડાવે છે અને હું છે તે આમ કરકસર કરું છું?’ ત્યારે મેં કહ્યું, ‘તારે શું કરવું છે હવે?’ ત્યારે કહે, ‘હુંચ વધારે પહેરીશ, સિવડાવીશ જાઓ. જો એ સિવડાવે છે ત્યારે હું શું કરવા કાપ મેલું?’ પછી એને મેં કહ્યું, ‘એ જે ખમીસ છે ને, કાપડ છે ને, એ બધું હિસાબ છે આખી જિંદગીનો. તે આજે જો વધું વાપરશે તો પાછળ તૂટ પડશે. માટે તું જરૂરિયાત (પૂરતું) વાપરજે. આને લીધે હું બગાડું, એવું ના કરીશ.’ એટલે એ સમજ ગયો કે બગાડવા જેવું નથી. પછી બગાડ નહોતો કરતો.

એટલે આ સમજ લે ને, તો ડાપણવાળા થાય. તું તારું જ બગાડી રહ્યો છું અને બહું સાચવ

સાચવ ના કરીશ, વપરાય એટલું વાપરજે. હું તને એમ નથી કહેતો કે અહીંથી બધું ખુલ્લું કે ફાટેલું પહેરજે.

બલયારીઓ કાજે દાદાની ખટપટ

હું કોઈની પાસે કશું વસ્તુ માંગીને લેતો નથી તોય આજે મેં માંગીને લીધું, અનું આ બધાંએ જોયું. કોઈ દહાડો કોઈ વસ્તુ માંગીને લેતો નથી. આપવા આવે તો હું કહું કે ‘હું ક્યાં મૂકું?’ મારી પેટીમાં માતું નથી, એમાં જગ્યા નથી. એટલે હવે એ મારે ક્યાં મૂકવું?’ એટલે લઉં નહીં. છતાંય આજ મેં માંગીને લીધું, એ આ ચંદુભાઈએ જોયું ને!

પ્રશ્નકર્તા : શું માંગીને લીધું?

જ્ઞાની : એક માણસ કહે છે કે ‘અમારે ત્યાં પગલાં પાડી અને કારખાનામાં જરા વિધિ કરવાની છે.’ તે ત્યાં ગયો ત્યારે કારખાનું હેન્ડલુમનું નીકળ્યું, અરે પાવરલુમનું. એટલે પછી કાપડ જોયું. એટલે મને એમ લાગ્યું કે ભવિષ્યમાં આની જરૂર પડશે આપણને, જ્યારે મંદિર-બંદિર બંધાશે અને બલયારી લોકોને કાપડ-બાપડનો સપ્લાય જે આપવું પડશે ત્યારે જરૂર પડશે આ. (એટલે) તેનો ભાવ પૂછ્યો’તો.

ભાવ તો મને આઈ રૂપિયા કર્યા, પણ પાંચ (રૂપિયે આપવાનું) કહ્યું. એટલે મેં કહ્યું, ‘ભઈ, મને તમે દેખાડો.’ એટલે એ આખો તાકો બાંધી આપતા’તા. મેં કહ્યું, ‘મારે તો એક-બે વાર આપો, સેમ્પલ માટે.’ એટલું માંગીને લીધું, પણ એનુંય કલ્યાણ થઈ ગયું ને! એ કહે છે, ‘કોઈ દહાડો માંગ્યું નથી અને આ તમે માંગ્યું.’ એટલે મારો હિસાબ આવો છે. મેં માંગ્યું આ છોકરાઓને માટે. ભવિષ્યમાં મૌંધા ભાવનું લાવીએ, એના કરતા આ લોકોને કહીએ, ‘ભઈ, તમે હોલસેલમાં વેચો છો એ ભાવે મને આપો.’ અને ‘મફત આપો’ એવું માંગવામાં હું માનતો નથી. એ લોકો કહે, ‘તમારે ત્યાં આ છીકરાં માટે મફત આપીશ.’ મેં કહ્યું, ‘હું

માનતો નથી. તમે અમને આ હોલસેલ આપો ને તો જ લઉં.' એમાં જે ફાયદો રહે છે એટલું જ જેવાની જરૂર. તે પાંચ રૂપિયાનું મીટર કહ્યું. ત્યારે મેં કહ્યું, 'બહુ સારું કે ચાલો આપણાને ગમ્યું. તે માંગ્યું પણ.'

પ્રશ્નકર્તા : એ માંગ્યું કહેવાય જ નહીં, દાદા. એના પડતર ભાવે આપે લેવાની વાત કરી એ તો કંઈ લીધું કહેવાય ? એ તો અમસ્તુ બધાંય કરે.

દાદાશ્રી : આ છોકરાંને માટે શું જોઈશો ? ઓછા ભાવે કેમ કરીને સપ્લાય થાય ? ફી આપે તો પછી ફરી ના આપે. એટલા સારું એ બધું ધ્યાન તો રાખવું પડે ને ! તેથી કરીને મારો મોક્ષ જતો રહેવાનો નથી.

દાદા પ્રોર અખંડ બ્રહ્મચારી

અમે તો તમે જે માંગો એ આપીએ. કારણ કે અમે અખંડ બ્રહ્મચારી છીએ. જેને કોઈ દા'ડો (વિષય સંબંધી) વિચાર જ નથી આવ્યો આજ અડ્ઝાવીસ વર્ષથી, જ્ઞાન થયા પછી. પચાસ હજાર માણસો છે આપણામાં, પણ એકુયને એવી છૂટ નહીં કે સ્ત્રીઓને તમે અડો. કારણ કે એ સ્પર્શનો ગુણ એટલો બધો વસમો છે. બધાં એવા હોય છે એવું નહીં, પણ બનતા સુધી એમાં હાથ ઘાલવો નહીં જોઈએ. અમને છૂટ, કારણ કે અમે કોઈ જાતિમાં ના હોઈએ કે મેસ્કયુલીન (પુરુષ) કે ફીમેલ (સ્ત્રી). અમે જાતિની બહાર નીકળી ગયેલા હોઈએ.

પૂર્ણ નિર્વિષયી કેવળ દર્શને

અમારામાં વિષયનું પરમાણુ જ ના હોય. આ જ્ઞાન થયા પછી અમને કોઈ દિવસ વિષયનો વિચાર આવ્યો નથી. જેનું મનોબળ જબરજસ્ત જ્ઞાનપૂર્વકનું થઈ ગયું હોય, પછી તેને વાંધો નહીં. તેથી અમને સ્ત્રીઓ આમ ચરણે અડીને વિધિ કરી શકે ને ! બીજાને તો સ્ત્રીને અડતાં પહેલાં જ વિષય વિચાર ઊભો થાય. અમને તો 'શ્રી વિજન'થી એક જ

સેકંડમાં બધું આરપાર દેખાય છે. અમારું એટલું બધું ઊંચું દર્શન હોય, પછી શી રીતે રોગ ઊભો થાય ?

અમને પુદ્ગલ ઉપર રાગ જ નહીં ને ! આ મારા જ પુદ્ગલ ઉપર અમને રાગ નહીં. પુદ્ગલથી હું તદ્દન છૂટો રહું છું. પોતાના પુદ્ગલ ઉપર જેને રાગ હોય, તેને બીજાના પુદ્ગલ ઉપર રાગ થાય. અનંત અવતારથી આનું આ જ ભોગવ્યું તો પણ છૂટનું નથી. એ અજ્ઞાયબી જ છે ને ! કેટલાંય અવતારથી વિષયસુખનો વિરોધી થયેલો હોય, વિષયસુખને આવરણિક દસ્તિ રહિત ખૂબ ખૂબ વિચાર્યું હોય, જબરજસ્ત વૈરાગ ઉત્પન્ન થયેલો હોય તો એ છૂટે. વૈરાગ ક્યારે ઉત્પન્ન થાય ? એને મહીં જેવું છે તેવું દેખાય ત્યારે.

નિર્વિકારી દશા જ્ઞાની પદે

વિષય તો અમારે સ્વજ્ઞામાંય ના હોય અને (અમારું) બિલકુલ કરેકટ (ચોખ્યું) હોય છે. અરીસા (જેવા) ટ્રાન્સપેરન્ટ હોઈએ.

સંપૂર્ણ ચારિત્ર તો કોને કહેવાય ? શીલને ચારિત્ર કહેવાય. શીલ એટલે વિષયનો વિચાર ના આવે. અમને વિષયનો એક પણ વિચાર ના આવે. અમારું ચારિત્ર એ ચારિત્ર કહેવાય. સંયમ પરિણામી એને કહેવાય કે જેને વિષયનો વિચાર જ ના આવે !

મારે તો 'ઓપન ટુ સ્કાય' (જાહેર) જેવું છે. એક વાળ જેટલી પણ ચીજ ગુપ્ત રાખેલી નથી. આ જ્ઞાન થયા પછી અબ્રહ્મયર્થનું મનથી પણ કોઈ દણાડો મેં સેવન નથી કર્યું.

સ્ત્રીઓને દેખીને મને વિષય જ ઉત્પન્ન ના થાય. કારણ કે મને આત્મા જ દેખાય. નિર્વિચાર દશા, નિરીછક દશા, નિર્વિકારી દશા ! નિર્વિકલ્પ દશા, આ તો જગતનું કલ્યાણ કરી નાખશે !

'જ્ઞાની પુરુષ'ને કેવું સરસ દેખાતું હશે ! બધે શુદ્ધાત્મા જ દેખાય. અમે નવમા ગુંઠાણામાંથી

દસમા ગુંડાણામાં જ્યારે ખસ્યા, ત્યારથી એય પાર વગરનું સુખ અનુભવ્યું ! એ સુખનો એક છાંટો જો બહાર પડે ને માણસ એ ચાખે તો વરસ દહડા સુધી તે પરમ સુખનો થઈ જાય ! આ વિષયને લીધે જ બધી રીતે સુખ અંતરાયું છે ને આ જ મહારોગ છે !

ઘોરિટીને લીધે સહેજે કરે આલોચના

પ્રશ્નકર્તા : ગઈકાલે સત્તસંગમાં આપની પાસે ગાણ વ્યક્તિગત કેસો આવ્યા'તા. હવે એમણે નિર્ભયપણે જે કબૂલાત કરી, એવી કબૂલાત સામાન્ય રીતે કોઈ પણ માનવી કોઈ પણ જગ્યાએ કરે નહીં. પણ આપની સમક્ષ એમણે આ કબૂલાત કરી, તો એ કબૂલાત શેના આધારે કરી ? એમણે અહીંયા શું જોયું ?

દાદાશ્રી : ઘોરિટી જોયેલી હોય અમારી, વીતરાગતા જોયેલી હોય. ઘોરિટીથી આ બધું સમજે. ગમે એવો કપટી હોય તોય ઘોર થવા માંડે.

પ્રશ્નકર્તા : એટલે દાદા, ગમે તેવો માણસ હોય તોય પણ જ્ઞાની પુરુષની ઘોરિટી એને અસર કરી જાય ?

દાદાશ્રી : ઘોરિટીથી જ બધું કામ થાય છે. આ ઈમ્યોર (મેલું) એને ઘોર એમાં ફેર એટલો જ છે, બીજું કશું નહીં. અજ્ઞાનીમાં ને જ્ઞાનીમાં ફેર શું ? ત્યારે કહે, (પેલો) ઈમ્યોર છે ને આ ઘોર છે. જેટલો ઘોર એટલું એની પાસે આખું જગત વશ થઈ જાય. જેટલી ઘોરિટી ઓછી એટલું ઓછું વશ થાય. વશ થઈ ગયેલું હોય, (ત્યાં) બધું જ કબૂલ કરે. અમને બધી સ્ત્રીઓ છે તે બાર-ચૌદ વર્ષની હતી ત્યારથી તે ચાલીસ વર્ષની થઈ ત્યાં સુધીનું બધું લખીને આપે છે એક્ઝેક્ટ, જેમ છે તેમ. એનો આત્મા જ જાણો ને હું જ જાણું. બસ એનો ધણીયે ના જાણો કાંઈ. કાગળો લખીને લાવે બધા. એ કાગળો પાછા આપી દઈને કહું કે 'મહિના સુધી

વાંચજે અને પ્રતિકમણ કર્યા કરજે.' એમાંનો એક શબ્દ હું બીજાને કહું તો એ બઈ આપધાત કરે. અમારે આ જ્ઞાનથી એ (કાગળની પ્રિન્ટ) તુર્ત ને તુર્ત જ ભૂસાઈ જાય, એની મેળે જ ભૂસાઈ જાય. ગમે એવું ખરાબ હોય ને તોય ભૂસાઈ જાય. અમારો હેતુ જ એવો ના હોય. હિંસક હેતુ ના હોય અમારો.

વચનબળ પાછળ કામ કરે ઘોરિટી

આ મન-વચન-કાયા એટલી ઘોરિટી ભજે છે કે વર્દહમાં (આવી ઘોરિટી) હોવી એ મોટામાં મોટું આશ્ર્ય છે ! એટલી બધી ઘોરિટી છે ! હંડેડ પરસેન્ટ (સો ટકા) ઘોરિટી છે. પારદર્શક છે એટલે જેને જે કાંઈ વખતે લેવું હોય, નિયમ લેવો હોય, ત્યાગ કરવો હોય તો તરત ફળ ચાલુ થઈ જાય. હવે હું બીજી પીતો હોઉં ને તમને કહું, બીજી છોડી દો, તો શું થાય ? મારું વચનબળ શી રીતે ચાલે ? વચનબળ (માટે) તો ઘોરિટી જોઈશે. આપણો તો આખો સત્તસંગ ચોખ્ખો છે. જ્ઞાની પુરુષ પોતે ચોખ્ખા, તો બધો સત્તસંગ ચોખ્ખો. (એ સત્તસંગમાં) બે કલાક બેસી રહીએ ત્યારે પછી ખબર પડે. વાતાવરણ શુદ્ધ, કેવું સુદર વાતાવરણ ! આ વાતાવરણ તો ગજબનું વાતાવરણ કહેવાય ! જગતે જોયું ન હોય એવું વાતાવરણ !

આ ઈલેવન્થ વન્ડર ઔફ ધી વર્લ્ડ (જગતનું અગિયારમનું આશ્ર્ય) ! એ છે તો મારા ગયા પછી નીકળશે બહાર. પછી બુદ્ધિવાદી શોધખોળ કરશે. બાકી જે લાભ લેનારા (છે તે) બધા લાભ લઈને જતા રહેવાના.

પ્રશ્નકર્તા : દાદાની કૃપાથી જે વ્રત લીધેલું છે, તે પણ બહુ સહજ ભાવથી, આસાનીથી એ (પરિપૂર્ણ થાય છે.)

દાદાશ્રી : 'વ્રત' ધણા લોકોનું કામ કરે છે. આ દાદાના એકેએક અંગ છે તે ચોખ્ખા છે, ફેશ

છે, બ્યૂટિકુલ (સુંદર) છે અને ચોખ્ખા વગર બને નહીં ને. ખટપટ, બસ એટલો જ બગાડ છે.

પ્રશ્નકર્તા : અમારા માટે એ ખટપટ, ઉપકાર જ છે, દાદા.

દાદાશ્રી : એ પણ તમારા માટે મારે (માટે) આ બગાડ છે પણ, એ ઈચ્છાપૂર્વકનો છે. અમે જે સુખ પામ્યા એ સુખ જગત પામો.

પ્રશ્નકર્તા : એ ઈચ્છા છે પણ જો દાદાની ખટપટ ના હોત તો આટલા બધાનું કલ્યાણ ના થાત.

દાદાશ્રી : થાય જ નહીં ને ! કેવી રીતે થાય ? હું મારા સ્વાર્થમાં પડ્યો હોઉં ને ? ખટપટ એટલે બીજાનું (હિત) જોવું, અનું તીર્થકર નામકર્મ બંધાય. બીજા લોકોનું (જોવાનું), પોતાનું કંઈ જોવાનું નહીં.

મહા સિદ્ધિવાળ, પરમ પદે

અત્યારે મારે કરોડ-બે કરોડ રૂપિયા ભેગા કરવા હોય તો થઈ શકે ભરા ? મારા બોલતાંની સાથે જ થઈ જાય. લોકો તો આખી મિલકત આપવા તૈયાર છે, અનું શું કારણ ? સિદ્ધિ છે મારી પાસે. એને હું વટાવું તો મારી પાસે રહ્યું શું ત્યારે ? કેટલા પ્રયોગે કરીને આ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે અને મારે પૈસાની જરૂર નથી. પણ મારી જે બીજી સિદ્ધિઓ છે, આંતરિક સિદ્ધિઓ છે, એ તો જબરદસ્ત સિદ્ધિઓ છે. ભગવાન મહાવીરે સિદ્ધિઓ વટાવેલી નહીં. ભગવાન કાચા નથી પડ્યા, તો હું યે એમનો શિષ્ય છું, મહા પક્કો શિષ્ય છું. બહુ પાકો શિષ્ય, અસલ ! તે એવો પક્કો કે જગત આખું સામું થાય તો ડું નહીં, એવો પક્કો છું. પછી એથી વધારે શું પુરાવો જોઈએ ? સિદ્ધિ વટાવતો નથી એટલે ને ? અને જો સિદ્ધિ વટાવે તો ? કાલે ચાર આનાના થઈ જાય ‘દાદા’ !

પછી લોક ‘જવા દો ને, દાદાએ તો અંદરખાને લેવા માંડ્યું છે !’ કહેશે. પણ હું ‘ગોરંટી’ સાથે કહું છું કે અહીં ‘સીકેસી’ (ગુપ્તતા) જેવી

વસ્તુ જ નથી. ચોવીસેય કલાક ગમે ત્યારે તારે જોવું હોય તો આવ, અહીં ‘સીકેસી’ જ નથી જ્યાં આગળ ! અને જ્યાં ‘સીકેસી’ નથી ત્યાં કશું છે જ નહીં. અહીં તો ગમે તે ‘એટ એની ટાઈમ’ (ગમે તે સમયે) પેસી શકે છે, રાતે બાર વાગે, એક વાગે ! કોઈ ‘સીકેસી’ જ નથી પછી શું ? ‘સીકેસી’ નથી તેમ કોઈ ‘દિપ્રેશન’ જોવામાં ના આવે. ગમે તે ‘એટ એની ટાઈમ’, કોઈ પણ મિનિટે દાદા ‘દિપ્રેશન’માં હોઈ શકે નહીં. ‘એલિવેશન’માં તો રહેતા જ નથી પણ ‘દિપ્રેશને’ય ના હોય ! એ પરમાનંદમાં જ હોય !

‘જ્ઞાની પુરુષ’માં અનંત પ્રકારની સિદ્ધિઓ હોય છે તેથી આમ બની શકે છે. એમનામાં તો ગજબની સિદ્ધિઓ હોય. કારણ કે જેને કોઈ અપેક્ષા ના હોય, તેને બહુ પ્રકારની સિદ્ધિઓ હોય.

એટલે મારે આ સિદ્ધિઓ વાપરવી હોય તો વાર લાગે ખરી ? શેની વાર લાગે ? જે માગે તે મળે, પણ હું બિભારો નથી. કોઈ પણ પ્રકારની ભીખ ના હોય ત્યારે આ પદ પ્રાપ્ત થાય !

મારાપણું મીટતા, ઉત્તરે સીધું

પ્રશ્નકર્તા : મહાવીર ભગવાને જે કહું તે જ આપ કહો છો, પણ એ તો બધું પહેલાં અમે વાંચતા હતા, સાંભળતા હતા પણ કશું સમજાતું ન હતું ને આ તો સીધું ઉત્તરી જાય છે.

દાદાશ્રી : ઉત્તરી જાય ને પણ. સીધું ઉત્તરે ને ! આમાં ચોખ્ખાં આપું છું ને ! આમાં જો જરાક ‘મારાપણું’ કર્યું હોત ને, તો સીધું ના ઉત્તરત. અહીં થોડું વળગી જત. આ ‘મારી વાણી’ થયું હોત ને, તો એ થોડુંક વળગત.

પ્રશ્નકર્તા : તોય આ ઉત્તરી જવાનું કારણ એના કરતાં કંઈક વિશેષ લાગે છે.

દાદાશ્રી : ‘ઘોર’ સમજણમાં સુખ છે. આ

ઘોર માલ છે, ચોખ્ખો માલ છે ને ! ‘માય સ્વીચ’ (મારી વાણી) એવુંય નથી બોલ્યો ને ! આ માય સ્વીચ એવું નથી, માટે પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી ! તેનું આ ફળ છે ને બધું. એક જ શબ્દ જો સાંભળીને જતો રહેશે ને, જો એમાં ઉંડો ઉત્તર્યો તો ! તેનો પણ મોક્ષ થાય એવું આ જ્ઞાન છે.

પ્રશ્નકર્તા : આપના બધાં વાક્યો આમ હવે ફટાફટ બેસી જાય છે સમજણામાં.

દાદાશ્રી : બધાં બેસી જ જાય અને બેઠા વગર રહેવાના નથી. આ તો બધું એક્ઝેક્ટ (જેમ છે તેમ) છે. આ એમ કહીએ છીએ ને કે આ ટેપરેક્ડ બોલે છે ને એમ સાંભળીએ છીએ. એમે જ્ઞાતા-દ્રષ્ટા રહીએ છીએ.

નિર્મમત્વથી શુદ્ધિકરણ

ફોટાની સરસ્વતી, શાસ્ત્રોની કે પુસ્તકોની સરસ્વતી એ પરોક્ષ સરસ્વતી છે. પ્રત્યક્ષ સરસ્વતીના દર્શન કરવા હોય તો અહીં અમારી વાણી સાંભળે એટલે થઈ જાય !

અમારું એક જ વાક્ય સાંભળે અને જો પચાવે તો બહુ થઈ ગયું. કૃપાળુદેવે કહ્યું કે જ્ઞાની પુરુષનો એક જ શબ્દ (પચાબ્યો) હોય તો મોક્ષમાં લઈ જાય. જ્ઞાની પુરુષના શબ્દમાં, એનું વજન તો જુઓ ! મુક્ત પુરુષની વાણી મુક્ત હોય, એ મુક્ત વાણી તો જુઓ ! એ ‘વિધાઉટ એની પોઈજન’ (સંપૂર્ણ વિષ વગરની) હોય. ભગવાન મહાવીર બોલ્યા તેથી પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી ! ઈમ્યોર (મેલવાળું) જ અત્યાર સુધી કર્યું છે. સાંભળ્યું છે તેથી બધું ઈમ્યોર. ઘોરિટી (મેલ વગર)માં તો અત્યારે એક કલાકથી (અહીં સત્સંગમાં) આવ્યા તે. બાકી કોઈ દહાડોય ઘોરિટી જોઈ ?

આવું ઘોર કોણ બોલે ? કે જેને નિર્મમત્વ છે, જેને મમતા નથી કોઈ પણ પ્રકારની, તે આવું ઘોર બોલી શકે. બાકી બધા ઘોર બોલે નહીં. બધું

રક્ષણ જ કરે. સંત પુરુષો છે બિચારા પણ એમને સમજણ પડે એટલું કરે ને પછી બીજું રક્ષણ કરે !

ઘોર નિરાવરણ વાણી

પ્રશ્નકર્તા : કોઈ માણસ વાણી બોલ્યો તો કહે, ‘હું બોલ્યો હતો’ અને દાદા કહે છે, ‘હું એવું નથી માનતો કે હું બોલ્યો હતો. આ ટેપરેક્ડ બોલે છે.’ પણ એમાં કરેક્ટનેસ (સ્પષ્ટતા) ક્યાંથી આવી જાય ? એ શું વસ્તુ છે ?

દાદાશ્રી : ‘હું બોલ્યો હતો’ કહે છે, એટલી આવરણવાળી વાણી હોય. એટલે ચોખવટ ના હોય એમાં. એ એક્ઝેક્ટનેસ ના બતાવે અને ‘આ’ એક્ઝેક્ટનેસ બતાવે. આ નિરાવરણ વાણી છે ને, એટલે ઘોર છે. આ તો ઘોર ભાષા હોય ને, બસ. ઘોરિટી હોય ને ! શબ્દ શબ્દ ઘોર હોય. સહેજ પણ એમાં કોધ ના હોય, માન ના હોય, કપટ ના હોય, કશું હોય નહીં આ.

કેટલાય વ્યક્તિઓ આવે ને, એ બધા ખુશ થઈ જાય ! કારણ કે આ ઘોર મહાવીરની વાત છે. ઘોરિટી હોય નહીં ને આ કાળમાં.

અમારી વાણી છેલ્લામાં છેલ્લી ઢબની નીકળે છે અને નિર્વિવાદી છે, નહીં તો વિવાદ જ હોય. બધે જ વિવાદી વાણી હોય. વ્યવહારશુદ્ધિ વગર સ્યાદ્વાદ વાણી નીકળે નહીં. વ્યવહારશુદ્ધિ પહેલી હોવી જોઈએ.

લઘુતમપદથી પૂર્ણતા

અમારે તો ઈગોઈજમ ખલાસ થઈ ગયેલો હોય. એમે તો (વ્યવહારમાં) લઘુતમ પુરુષ હોઈએ. અમારા કરતા નાનો દુનિયામાં બીજો કોઈ જીવ નથી અને (નિશ્ચયમાં) ગુરુતમ છીએ એમે, અમારા કરતાં કોઈ ઊંચોય નથી. એમે એવા લઘુતમ-ગુરુતમ પુરુષ કહેવાઈએ, જ્યાં આપણું કામ થઈ જાય.

એટલે આ મન-વચન-કાયાથી હું તદ્દન જુદ્ધો રહું છું. એટલે આમને (અંબાલાલને) ગાળો ભાડે-મારે, તોય મને વાંધો ના આવે ! લોકો મને ઓળખતા જ નથી ! શી રીતે મને ગાળ દઈ શકે ? અને જે મને ઓળખે છે, તે તો પરમાત્મા તરીકે ઓળખે છે. અમને કોઈ પણ જાતની ભીખ ના હોય, તેથી અમને આ પદ મળ્યું છે.

અહીં તો અમે જે પદમાં બેઠા છીએ, તે પદમાં તમને બેસાડું છું. આપણે જુદાઈ નથી. તમારામાં ને મારામાં કોઈ જુદાઈ નથી. તમને જરા જુદાઈ લાગે, મને જુદાઈ ના લાગે. કારણ કે તમારામાં હું જ બેઠેલો છું, એમનામાંય હું બેઠેલો છું. પછી મારે જુદાઈ ક્યાં રહી તે ? બાકી અહીં ગુરુપૂર્ણિમા ના હોય. આ ‘ગુરુ’ યે નહોય ને ‘પૂર્ણિમા’ યે નહોય ! આ તો લઘુતમ પદ છે ! અહીં તો તમારું જ સ્વરૂપ છે આ બંધું. આ અભેદ સ્વરૂપ છે !

ખ્યોર જ્ઞાનથી બુદ્ધિ બ્લંટ

પ્રશ્નકર્તા : આ જ્ઞાન એવું છે ને કે પોતાને આ આના (ફાઈલ નં.૧)થી એટલું બધું જુદું રાખે છે કે પોતે જ પોતાના દોષો શોધી શકે કે ક્યાં ભૂલ રહી ગઈ છે ! કારણ કે જાગૃત વિજ્ઞાન છે આખું.

દાદાશ્રી : હા, આ જ્ઞાન તો પાંચસો વર્ષ પછીય દીપી ઉઠશે ! તે લોકો કહેશે કે આ જ્ઞાન શું હતું ! તેથી મેં આજ કહ્યું ને, કે લાવો બધા ઉપનિષદો, ચાર વેદ-બેદ બધુંય ફરી નવા બનાવી આપું. સરળ થાય ને આમ કે આય વિધાઉટ માય ઈજ ગાડ, એવું જો ચોખ્યું કર્યું હોય તો ઉકેલ આવત આનો. આટલું જ જાર્યું કે (ઉકેલ) આવી ગયો. આ તો જો ગુંચવાડા-ગુંચવાડા ! તે કહે છે, ‘ભગવાને જન્મ આયો.’ ભગવાન જુદા ને આપણે જુદા, કયારે પત્તો ખાય, મેળ પડે ?

આ જ્ઞાન અકમ વિજ્ઞાન છે. એટલે મેં બધાને ખુલ્લાં કર્યું ને કે બધા જ્ઞાનને બુદ્ધિ ગાંઠે, પણ આ

જ્ઞાન છે તે બુદ્ધિનેય ગાંઠે નહીં. એને તો ઠોકીને કાઢી મેલે. હા, ‘શું સમજે છે’ કહે. એટલે આ બુદ્ધિને ગાંઠે નહીં એવું જ્ઞાન, આ અકમ વિજ્ઞાન ! અત્યાર સુધી કહે, ‘બહુ તારે તમે શું ઉમેર્યું ? કમમાં અકમ ઉમેર્યું.’ અત્યા મૂસા, તું જો તો ખરો, બુદ્ધિને ગાંઠે નહીં એવું જ્ઞાન ! આ કંઈ શાબ્દથી ઉમેર્યું છે આ ?

પ્રશ્નકર્તા : આપના એક જ જવાબથી એની બુદ્ધિ ફેફચર થઈ જાય.

દાદાશ્રી : ફેફચર થઈ જાય બુદ્ધિ. આ બુદ્ધિવાળા બહુ આમ ચીપિયા લગાવે. તેથી હું ચાર જ શાબ્દમાં કહું છું, ‘તમે ખરેખર કોણ છો ?’ ચૂપ ! મોટા ઑફિસર હોય તોય. બુદ્ધિ ફેફચર કરી નાખે, હડહડાટ. એટલે બુદ્ધિનેય ગાંઠાંતું નથી આ જ્ઞાન. નહીં તો બુદ્ધિને દરેક જ્ઞાન ગાંઠે, પણ આ વિજ્ઞાન છે એ ગાંઠાંતું નથી.

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, આ તો આમાં આપની પાસે બે વસ્તુ બને છે. એક તો ગમે તેવા કવેશ્વન (પ્રશ્ન) મૂક્યા હોય તે, અથવા આપ એવો કવેશ્વન એને પૂછો ને, તો એની બુદ્ધિ બ્લંટ (બુઝી) થઈ જાય આખી.

દાદાશ્રી : હા, બ્લંટ થઈ જાય. પ્રશ્ન પૂછું તો એ બ્લંટ થઈ જાય. કારણ કે આ માલિકી વગરની વાણી છે.

છેલ્લામાં છેલ્લી, જ્ઞાનની ખ્યોરિટી

પ્રશ્નકર્તા : દાદા, એટલે આ (જ્ઞાન) બુદ્ધિને ગાંઠાંતું નથી એની પાછળ શું રહસ્ય રહેલું છે ?

દાદાશ્રી : આ સાથે સહેજે જો કદી આની મહી બેળસેળ ઢોત તો, બુદ્ધિ ગાંઠાંગા વગર રહે જ નહીં. આમાં બિલકુલ પરિપૂર્ણતા છે, ખ્યોર.

પ્રશ્નકર્તા : પરિપૂર્ણતા એટલે ?

દાદાશ્રી : ખ્યોર, સહેજે ઈમ્યોરિટી નહીં.

પ્રશ્નકર્તા : ના, પણ એટલે કયા સેન્સ (અર્થ) માં?

દાદાશ્રી : જ્ઞાનની ઘોરિટી છેલ્લામાં છેલ્લી છે. એની આગળ હવે બીજી ઘોરિટી ના રહી અને જ્ઞાન એ જ આત્મા છે. એટલે આત્મામાં શું ઘોરિટી બાકી રહી, કહો ?

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાનની ઘોરિટી જે કહી ને, એટલે ‘જ્યારે અમે કેવળજ્ઞાન સ્વરૂપમાં હોઈએ ત્યારે મહાત્માઓ તમને શુદ્ધાત્માનું લક્ષ બેસે’ એવું આપે કહેલું.

દાદાશ્રી : ઘોર તે સમજમાં આવ્યું છે એટલે ઈમયોરના માલિક થવું નથી.

એટલે નકામી હાય હાય ના કરવી. અમારી પાસે આ જ શીખવાનું છે. પાસે શા હારુ બેસાડી રાખું છું કે જોઈ જોઈને અમારું જીવન જુઓ, આંખો જુઓ. આંખોમાં શું રહે છે? ત્યારે કહે, ‘સાપોલિયાં રમે છે?’ ત્યારે કહે, ‘ના, સાપોલિયાં નથી રમતાં અંદર.’ ત્યારે શું રમે છે? ત્યારે કહે, ‘વીઠરાગતા રમે છે.’ એ શીખો. વાણી દિલ ઠરે એવી હોય. એટલે આ બધું જોડે બેસ બેસ કરવાથી થઈ જાય, ભણવાથી ના થાય.

નિર્મણને જોઈ બનાય નિર્મળ

પ્રશ્નકર્તા : જ્ઞાની પાસે પડી રહો, એવું જે કીધું એટલે પછી આ જ બધું જોવાનું ને?

દાદાશ્રી : હા, એમની સહજતા આખો દહાડો જોવા મળે. કેવી સહજતા! કેવી નિર્મળ સહજતા છે! કેટલા નિર્મળ ભાવ છે! અને અહંકાર વગરની દશા કેવી હોય, બુદ્ધિ વગરની દશા કેવી હોય, એ બધું જોવાનું મળે. અહંકાર વગરની દશા ને બુદ્ધિ વગરની દશા, એ બે દશાઓ તો જોવાની મળે જ નહીં ને! જ્યાં ને ત્યાં બુદ્ધિજ્ઞાનો! તે આમ વાત કરે ને, તોય નાક આમ ચઢેલું હોય!

કશું સહજ ના હોય. ફોટો પાડે ને, તે ઘડીએ નાક ચઢી જાય! અને ફોટોવાળા અમને જુએ તો એને ફોટો ના લેવો હોય તોય લઈ લે કે આ ફોટો પાડવા જેવા (વ્યક્તિ) છે! એ સહજતા ખોળે. નાકની કડકાઈ દેખે તો ફોટો સહજ ના આવે.

હાર્ટિલી વાણીથી થાય અંદરનું શુદ્ધિકરણ

તે આ બાજુ બુદ્ધિની ખેંચ છે તે સંસારમાં રૂપાળું કરી આપે, બહુ ફસ્ટ કલાસ રૂપાળું કરી આપે પણ ‘ત્યાં ના જવા દઉં’ કહે છે. આ બાજુ પ્રજ્ઞાની ખેંચ છે. પ્રજ્ઞા કહેતી હોય, ‘હાર્ટિલી માણસ હોય, તેને હું હેલ્પ કરીશ, ઉપર લઈ જઈશ, ઠેઠ લઈ જઈશ, મોક્ષે લઈ જઈશ.’ અમારામાં બુદ્ધિ જતી રહી તેથી અમારું હાર્ટ આટલું બધું ઘોર હોય ને! મને કહેતા’તા કે હાર્ટિલી વાણી...

પ્રશ્નકર્તા : ‘હદીયે સ્પર્શી સરસ્વતી, આ વાણી લ્હાવો અનોખો છે.’ વાણીની એવી અસર છે કે બુદ્ધિ જે પઝલ (કોયડો) ઉકેલી ના આપે, તે આ વાણી ઉકેલી નાખે.

દાદાશ્રી : પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી કહેવાય આ વાણી. આ પ્રત્યક્ષ સરસ્વતી સાંભળે ત્યારે બધા રોગો નીકળે. તે કાન પછી એના ચોખ્ખા થાય, ઘોરિટી આવે. જેમ જેમ સાંભળતો જાય, તેમ તેમ ઘોરિટી આવતી જાય. જેટલી વખત સાંભળ્યું ને, એટલી વખત અંદર બધું શુદ્ધિકરણ થાય. સાંભળતા જ પાપ નાશ થવા માટે, મુક્તિ આપે, ચિંતા ના થાય, ઉપાધિ ના થાય.

તીર્થકરોનું માલિકી વગરનું વિજ્ઞાન

પ્રશ્નકર્તા : આપની વાણીમાં છ તત્ત્વોની વાત કહીએ છીએ, એ શાસ્ત્રોની વાત છે કે દાદાની શોધ છે?

દાદાશ્રી : ના, દાદાની શોધ નહીં. દાદાને તો કશું આવડતું જ નથી. ખરેખર એક્ઝેક્ટલી આ

બધું ચોવીસ તીર્થકરોનું છે અને ચોવીસ તીર્થકરોનું એમનું નહોતું, એમનું હોત તો પાછા એ કહેતા જય કે ‘અમારું જ આ જ્ઞાન છે.’ એ પરંપરાથી ચાલતું આવેલું. એટલે કોઈની માલિકી વગરનું આ જ્ઞાન.

કૃપાળુદેવ કરતાંય મોટા મોટા મુનિઓ થઈ ગયેલા. કપીલમુનિ જેવા પણ માથે લેતા નહોતા. તે કહેતા કે ‘અમે તો સર્વજ્ઞનું કહેલું કહીએ છીએ.’

આ ભગવાન મહાવીરની વાત છે, આ ચોવીસ તીર્થકરોની વાત છે. મારી વાતો તીર્થકરોની વાત છે. આ જ્ઞાન અનાદિથી ચાલી આવેલું, તેનું તે જ્ઞાન છે. ફક્ત એની રીત જુદી છે, આ કાળના હિસાબે. આજ કભિક માર્ગ ચાલે એવો નથી એટલે અક્મ ઊંભનું થયું છે. (અક્મ જ્ઞાન થકી) તો સમ્યક્ દર્શિ થાય. એટલે આવા છોડાવનાર મજ્યા હોય તો શા હારુ (કામ કાઢી ના લેવાય ?)

આવા છોડાવનાર હોતા જ નથી. વર્દમાંય કો’ક ફેરો કો’ક જ હોય, એક જ માણસ હોય. અજોડ હોય એ, જોડી ના હોય અને તે ઓળખાય નહીં એવા હોય. આ તો મારી મારફત બધી વાત નીકળે છે આ. એટલે તમારે એ આજ્ઞા પાળવાની. આ પાંચ વાક્યો મહાવીરનાય નહીં, દાદાનાય નહીં, એ તો વીતરાગોના વખતથી ચાલ્યા આવે છે. દાદા તો નિમિત્ત છે.

કલ્યાણ કાજે ખપે ફક્ત ઘોરિટી

એક ‘એસે’ (નિબંધ) લખી લાવજો કે શેના માટે જીવન જીવવાનું છે ? એની પોઝિટિવ-નેગેટિવ બન્ને સાઈડ લખી લાવવાની. આપણે પ્રગતિ તો કરવી પડશે ને ? આમ સામાન્ય માણસની જેમ ક્યાં સુધી બેસી રહેવું ? મને તેરમા વર્ષ અસામાન્ય થવાનો વિચાર આવેલો. સામાન્ય એટલે શાકભાજ એવું મને લાગેલું. સામાન્ય માણસને જે તકલીફ પડે છે, તે કોઈ તકલીફ અસામાન્ય માણસને ના

પડે. સામાન્ય માણસ કોઈને હેલ્પ (મદદ) ના કરી શકે. જ્યારે અસામાન્ય માણસ હેલ્પને માટે જ હોય. તેથી જ તેને જગત એક્સેપ્ટ (સ્વીકાર) કરે.

પ્રશ્નકર્તા : અસામાન્ય માણસની વ્યાખ્યા શું ?

દાદાશ્રી : અસામાન્ય એટલે પોતે જગતના બધા લોકોને, દરેક જીવમાત્રને હેલ્પકૂલ થઈ પડે. પોતે સ્વતંત્ર થાય, પ્રકૃતિથી પર થાય ત્યારે અસામાન્ય થાય. સામાન્ય માણસ લાચારી હઉ અનુભવે, ગ્રાસ દહાડા ભૂખ્યો રાખે તો લાચારી અનુભવે. માટે અસામાન્ય થવું. પછી તો પોતાના સુખનો પાર ના રહે.

અત્યારે કોઈ મોટો માણસ તમને દેખાય એટલે તમને લઘુતાત્રાંથિ ઉત્પન્ન થાય, તમે અંજાઈ જાવ. અલ્યા, એ જ સામાન્ય માણસ છે તો તેનાથી શું અંજાવાનું ?

નિખાલસ (ટ્રાન્સપરન્ટ) થઈ ગયા એટલે જગતનો કંઈ ડર રાખવાની જરૂર જ ના હોય. એનું તો ‘ઓટોમેટિકલી’ જાતે જ રક્ષણ થયા કરે. એનું કોઈ રક્ષણ કરી શકતો જ નથી. સ્વરૂપ જ્ઞાન મજ્યા પછી એની પૂર્ણ દશા ઉત્પન્ન થશે, ત્યારે કોઈ રક્ષણ નહીં કરી શકે, કોઈ નામ પણ ના હે.

આપણે તો લોકોનું કલ્યાણ કર્યારે થાય ? કે આપણે ચોખ્યા થઈ જઈએ તો ! બિલકુલ ચોખ્યા, ઘોર. આખા જગતનું આકર્ષણ કોણ કરે ? ઘોરિટી ! ઘોર વસ્તુ જગતનું આકર્ષણ કરે.

તું પુસ્તકો વાંચીશ નહીં અને કશું જાણીશ નહીં તોય મને વાંધો નથી, પણ તું નિખાલસ થા. એકદમ ઘોર, ટ્રાન્સપરન્ટ, સાચો નિખાલસ થા. પછી નિખાલસને શોખે એ બધું જ્ઞાન એમને એમ ઉદ્ભવશે.

દાદાઈ જગકલ્યાણ મિશન - સત્સંગ હાઈલાઇટ્સ

૧૭ થી ૧૮ મે : પૂજ્યશ્રીના સાંનિધ્યમાં આપત્તિસંચનના બહેનો માટે ઉ દિવસીય શિબિર યોજાઈ. શિબિર દરમ્યાન ઈન્ફોર્મલ સત્સંગ, પૂજ્યશ્રી દ્વારા વ્યક્તિગત માર્ગદર્શન અને એમના દર્શનથી સાધિકા બહેનોની જ્ઞાનજગૃતિની બેટરી રિચાર્જ થઈ ગઈ હતી. પૂજ્યશ્રી ભાદરણ ત્રિમંદિર અને બદ્રકાળી માતાના મંદિરે દર્શનાર્થે પદ્ધાર્યા હતા. ભાદરણ ગામના મહાત્માઓ માટે વિશેષ દર્શનનો કાર્યક્રમ પણ રખાયો હતો.

૨૧ થી ૨૩ મે : સુરતમાં પૂજ્યશ્રીના સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ કાર્યક્રમમાં બહુ સુંદર પ્રતિસાદ સાંપ્રદ્યો હતો. લગભગ ૭૦૦ જેટલા સેવાર્થીઓએ પ્રચાર અને કાર્યક્રમ દરમ્યાન ઉત્સાહપૂર્વક સેવા આપી હતી તેમજ અગાઉ જ્ઞાન લેવા નવા મુમુક્ષુઓ પ્રેરિત થાય તે માટે આપત્પુરુષ સત્સંગોનું આપોજન થયેં હતું. જ્ઞાનવિધિ દરમ્યાન ઉદ્ઘેત મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાનની પ્રાપ્તિ કરી હતી. પૂજ્યશ્રીના આગમન વખતે પણ મહોત્સવ જેવું વાતાવરણ સર્જીયું હતું. યજમાન મહાત્માના બિલ્ડિંગમાં મોટા ભાગના જ્ઞાન લીધેલા મહાત્માઓ જ હતા, જે પૂજ્યશ્રીના દર્શન પામી ગદગદ થઈ ગયા હતા. સત્સંગ સ્થળ પર GNCના બાળકો-યુવાનોએ પૂજ્યશ્રીનું વિવિધ પ્રકારે ઉમંગથી સ્વાગત કર્યું હતું.

૨૭ થી ૩૧ મે : અડાલજ સંકુલમાં દાદાનગર ખાતે હિન્દી શિબિરનું આયોજન થયું હતું. જેમાં આ વખતે રેકોર્ડ બ્રેક ૨૫૦૦ મહાત્મા-મુમુક્ષુઓએ હાજરી આપી હતી. શિબિર દરમ્યાન ‘પ્રતિકમણ’ પારાયણ, WMHT-MMHTની વિશેષ સત્સંગ, ગરબા, ભક્તિ, પૂજ્યશ્રીના ચરણસ્પર્શ દર્શન, આપત્પુરો-પુત્રીઓ દ્વારા શ્રૂત સત્સંગ અને વ્યક્તિગત માર્ગદર્શન, મંદિરમાં પ્રકાલ-પૂજન-આરતી, પૂજ્યશ્રીના સત્સંગોની સ્પેશ્યલ સીરી વિગેરે વૈવિધ્યસભર કાર્યક્રમોથી સર્વે મહાત્માઓ લાભાન્વિત થયા હતા. ઘણાં સેન્ટરના મહાત્માઓએ પૂજ્યશ્રીને પોતાના શહેરમાં સત્સંગ-જ્ઞાનવિધિ માટે પદ્ધારવા આમંત્રણ આપ્યું હતું. પૂજ્યશ્રીના સમાધાનકારી જવાબોથી મહાત્માઓ તૃપ્ત થઈ ગયા હતા. આ પ્રસંગે પંજાબી તેમજ ઊરીયા ભાષાના પુસ્તકોનું વિમોચન પણ પૂજ્યશ્રીએ કર્યું હતું. જ્ઞાનવિધિમાં ૭૫૦ મુમુક્ષુઓએ આત્મજ્ઞાન મેળવ્યું હતું. શિબિર દરમ્યાન વડોદરા ત્રિમંદિરના શ્રી સીમંધર સ્વામી ભગવાનની પ્રતિમા અડાલજ પદ્ધારી હતી. પૂજ્યશ્રી તેમજ સર્વ મહાત્માઓએ પ્રતિમાના ભાવપૂર્ણ દર્શન કર્યા હતા તેમજ દર્શન કરનાર સર્વ મુમુક્ષુઓનું આત્યંતિક આત્મકલ્યાણ થાય એવી ભાવના પ્રગત કરી હતી. અંતિમ દિવસે અંબાજી-મહેસાણાની એક દિવસીય યાત્રા યોજવામાં આવી હતી. જેમાં ૧૩૦૦ જેટલા શિબિરાર્થી મહાત્માઓ જોડાયા હતા. અંબાજી મંદિર દર્શન પછી મહાત્માઓને પૂજ્યશ્રીના સત્સંગની વિશેષ તક મળી હતી. ભોજન બાદ મહેસાણા શ્રી સીમંધર સ્વામીના દેરાસરના દર્શન બાદ ગરબાનો આનંદ મહાત્માઓએ માઝ્યો હતો. મંદિરના ટ્રસ્ટીઓએ પૂજ્યશ્રીનું અભિવાદન કર્યું હતું.

૨૮ - ૩૦ મે : વડોદરામાં શ્રી સીમંધર સ્વામી ભગવાનની પ્રતિમાની પદ્ધરામણી થતા શહેરમાં ભવ્ય શોભાયાત્રા કાઢવામાં આવી હતી. તેમાં દાદાજની મૂર્તિ પણ બગીમાં દર્શનાર્થે રાખવામાં આવી હતી. લગભગ એક હજાર જેટલા મહાત્માઓ ઉત્સાહેર આ શોભાયાત્રામાં જોડાયા હતા. ત્યાર બાદ બીજા દિવસે સવારે ભગવાનની પ્રતિમા ત્રિમંદિરમાં તેના સ્થાને કેનની મદદદી પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવી હતી, ત્યારે ઉપસ્થિત મહાત્માઓએ આનંદ-ઉત્સાહપૂર્વક ગરબા-ભક્તિ-પ્રકાલ-પૂજન-આરતી કર્યા હતા.

૩ - ૪ જૂન : સેફોની-મહેસાણા ખાતે બે દિવસીય કોરીનિટર વર્કશેપ ગુજરાતના બધા જ સેન્ટરોના કોરીનિટરો માટે યોજાયો. પૂજ્યશ્રીએ સત્સંગ સેવા-નોબિલીટી-સિન્સિયારિટી-કર્તાપણું-વિશેષતા વિગેરે પર સત્સંગ કર્યો હતો. વિવિધ એક્ટિવિટી દ્વારા કેમ કરીને નવા લોકોને આગળ આવવા પ્રોત્સાહિત કરી શકાય, સેવામાં નોબિલીટી રાખી વધુ લોકોને પ્રેરિત કરવા તેમજ નવા પ્રતિનિધિઓ ભવિષ્ય માટે તૈયાર કરવા એની પર ભાર મૂકાયો હતો. બ્રહ્મચારી સાધકોએ સુંદર નાટક ભજવીને વિશેષતા/મારાપણુંની વાત પ્રસ્તુત કરી હતી. પૂજ્યશ્રી સાથે મોર્નિંગ વોક અને વ્યક્તિગત માર્ગદર્શન અને ચરણસ્પર્શનો અવસર મળતા સર્વ કોરીનિટરો આનંદિવિભાર થઈ ગયા હતા.

૭ - ૧૦ જૂન : આપત્તસંકુલમાં ૧૨૦ ભાઈઓ-બહેનોની પૂજ્યશ્રી સાથે ૪ દિવસની રિટ્રીટ દક્ષિણ ભારતના પ્રસિદ્ધ હિલ સ્ટેશન ઊઠી ખાતે યોજાઈ. ‘સંકુલ પરિવાર’ નામક પારિવારિક ભાવનાત્મક થીમ આ વખતે રાખવામાં આવી હતી. આ જ થીમ પર પ્રથમ દિવસે એક્ટિવિટી કરવામાં આવી હતી. બીજા દિવસે ભાઈઓ અને બહેનોની સાથે અલગ-અલગ સેશન પૂજ્યશ્રી સાથે ગોઠવવામાં આવી હતી. ત્રીજા દિવસે ‘દાદા દરભાર’ અંતર્ગત બધા જ સાધકો સાથે પૂજ્યશ્રીએ વ્યક્તિગત વાતસીત કરી યોગ્ય માર્ગદર્શન આપ્યું હતું, ચત્રિના સમયે હળવો સત્સંગ, અંતાકારી તેમજ નાટક જેવી પ્રવૃત્તિઓનો આનંદ સાધકોએ માઝ્યો હતો સાધકોએ કુદરતી વાતાવરણમાં જંગલમાં વોક, એગ્રીટ્રૂ, ઈન્ડોર-આઉટટોર રમત-ગમતનો આનંદ પણ વરસાદી માહોલ વચ્ચે માઝ્યો હતો.

GuruPurnima TORONTO CANADA

14th July - 20th July, 2016

અક્રમ વિજ્ઞાની પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનની અસીમ કૃપા અને આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય નીરૂમાના આશીર્વાદથી વર્ષ ૨૦૧૬ની ગુરુપૂર્ણિમાની ઉજવણી માટે કેનેડાના સર્વ મહાત્માઓને યજમાન થવાનું પરમ સૌભાગ્ય સાંપર્ક છે. પૂર્ણ પરમાત્મા સ્વરૂપ દાદા ભગવાનની સૂક્ષ્મ હાજરી અનુભવવા તથા પ્રત્યક્ષ જ્ઞાનીનું સાંનિધ્ય માણવાનો આ અનુપમ અવસર આપણા સહુ માટે અલોકિક આનંદ અને પરમ સુખની અનુભૂતિ કરાવનારો છે. આપ સહુ એ જ દિવ્ય અનુભૂતિ કરવા ટોરન્ટો શહેરમાં પધારો એવી અમારી સૌની દિલની ભાવના છે. આ શુભ પ્રસંગે અક્રમ વિજ્ઞાનની પ્રત્યક્ષ લિંક રૂપ આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈ દેસાઈના સાંનિધ્યમાં પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનની ગુરુપૂર્ણિમાની ભવ્ય ઉજવણીમાં સહભાગી થવા માટે આપને અને આપના પરિવારજનો, મિત્રો સહુને ભાવભર્યું આમંત્રણ આપીએ છીએ.

કેનેડાના સર્વ મહાત્માઓના જ્ય સંચિદાનંદ

Date	Spiritual Discourses	Morning Session	Evening Session
Fri. July 15	GP Shibir	9:30 am to 12.00 pm	
	General Satsang		4:30 to 7:00 pm
Sat. July 16	Aptaputra Satsang	10:00 am to 12.30 pm	
	GNANVIDHI		3:30 to 7:30 pm
Sun. July 17	GP Shibir	9:30 am to 12.00 pm	4:30 to 7:00 pm
Mon. July 18	GP Shibir	9:30 am to 12.00 pm	4:30 to 7:00 pm
Tue. July 19	GP Day	9:30 am to 12.00 pm	4:30 to 7:00 pm
Wed. July 20	GP Shibir	9:30 am to 12.00 pm	

Satsang Venue

Sheraton Parkway Toronto North Hotel & Suites : 9005 Leslie St, Richmond Hill,
ON L4B 1B2, Canada

Tel.: 1-877-505-DADA(3232) Ext. 10, Email: gp@dadabhagwan.org, Visit: www.dadabhagwan.org

ગુરુપૂર્ણિમા નિમિતે તા. ૧૮ જુલાઈ ૨૦૧૯ના રોજ વિવિધ સત્સંગ સેન્ટરો ખાતે થનાર ઉજવણી

સેન્ટર (અંગેજ કક્કાવારી મુજબ) સમય	કાર્યક્રમનું સરનામું
સીમંધર સીટી, અમદાવાદ, ગાંધીનગર/કડી/કલોલ	સવારે ૮ થી ૧ અડાલજ નિમંછિર, સીમંધર સીટી. ૮૮૨૭૦૧૦૧૦૧
અમરેલી	સવારે ૮-૩૦ થી ૯ ત્રિમંછિર, લીલીયા રોડ બાયપાસ ચોકડી. ૮૮૨૪૩૪૪૪૬૦
અંજાર	સાંજે ૪-૩૦ થી ૮ ત્રિમંછિર, અંજાર-મુન્દ્રા બાયપાસ રોડ. ૮૮૨૪૩૪૬૬૨૨
ભાડરણ	સવારે ૮ થી ૧૨ ત્રિમંછિર, સ્ટેશન રોડ. ૮૮૨૪૩૪૩૭૨૮
ભૂજ	સવારે ૧૦ થી ૫ ત્રિમંછિર, હિલ ગાર્ડનની પાછળ. ૮૮૨૪૩૪૫૪૮૮
ચલામલી	સવારે ૮ થી ૧૨ ત્રિમંછિર. ૮૮૭૯૫૭૮૫૨૦
ગોધરા	સવારે ૮ થી ૪ ત્રિમંછિર, ભામૈયા ગામ. ૮૮૨૪૪૩૧૫૦૩
મોરબી	સવારે ૮ થી ૧૨-૩૦ ત્રિમંછિર, જેપુર ગામ, નવલખી રોડ. ૮૬૨૪૧૨૪૧૨૪
રાજકોટ	સવારે ૮ થી ૫ ત્રિમંછિર, રાજકોટ-અમદાવાદ હાઇવે, તરઘાડિયા ચોકડી પાસે. ૮૮૨૪૩૪૩૪૭૮
સુરેન્દ્રનગર	સવારે ૮ થી ૫ ત્રિમંછિર, રાજકોટ-મૂળી હાઇવે. ૮૮૭૯૨૩૨૮૭૭
વડોદરા	સવારે ૮ થી ૩ સત્યમ-શિવમ-સુંદરમ્ હોલ, ગુજરાત સમાચાર ઓફિસ પાસે, જલારામ મંદિર રોડ, કારેલીબાગ, વડોદરા. ૮૮૨૪૩૪૩૩૫
આણંદ	સવારે ૮ થી ૨ લાયન્સ હોલ, નવા બસ સ્ટેશન સામે, સરદાર બાગ પાસે. ૮૮૮૮૦૨૬૫૮૮
અંકલેશ્વર	બપોરે ૩-૩૦ થી ૭-૩૦ જલારામ મંદિર હોલ, દીવા રોડ. ૮૮૨૪૭૫૩૫૩૩
ભરૂચ/કોસંબા	સવારે ૮-૩૦ થી ૪ કુસુમ હરનાથ સમાજ હોલ, આવિષ્ણાર ફ્લેટ સામે, GEB ઓફિસ પાસે, મક્તમપુર, ભરૂચ. ૮૮૨૪૩૪૮૮૮૨
ભાવનગર	સવારે ૮.૩૦ થી ૬ રામવાડી, ભીડંજન મહાદેવ મંદિરની સામે, ભીડંજન ચોક. ૮૮૨૪૩૪૪૪૨૫
બોટાદ	બપોરે ૨ થી ૬ ચામુંડા માતાજીનો મદ્દ, તુરખા રોડ, બોટાદ. ૮૮૨૪૮૮૦૧૫૪
ચીખલી, બિલિમોરા	સવારે ૮ થી ૪ કચ્છ કડવા પાટીદાર સમાજની વાડી, N.H.૮. સમરોલી, ચીખલી. ૮૮૨૪૭૭૫૨૧૨
દાહેદ	સવારે ૧૦ થી ૪ રેડ કોસ ભવન, સિંધી સમાજની જમણ વાડી સામે, LIC ઓફિસની પાછળ, પોલીસ લાઈન રોડ. ૮૪૨૭૨૩૨૮૬૧
ડાકોર	બપોરે ૩ થી ૬ બચુલીલા કન્યા શાળા, બોદાણા સર્કલ પાસે. ૮૮૮૮૨૮૭૬૦૬
દહેગામ	સવારે ૮-૩૦ થી ૧૧ મહાસુખ નાથજીભાઈની વાડી, આઈસ ફેન્કટરીની પાસે, પેટ્રોલ પંપ સામે. ૮૮૭૯૧૪૮૩૨૮
ધોળકા, કેલિયા વાસણા, બાવળા	સવારે ૮ થી ૪ સિદ્ધાર્થ મહાદેવ, 'સિયારામ હોલ', શેરુંજ્ય સોસાયટીની સામે, કલિંકુંડ ચાર રસ્તા, ધોળકા. ૮૨૭૭૩૫૫૮૮૨

દાદાવાળી

સેન્ટર	સમય	કાર્યક્રમનું સરનામું	
ધોરાજ, સુપેડી	સવારે ૮-૩૦ થી ૪-૩૦	રંગ મંડપ, જિન મીલ રોડ, ધોરાજ.	૮૮૮૮૫૬૫૧૩૧
ધ્રાંગધ્રા	સાંજે ૫ થી ૧૦	લોહાણા સમાજની વાડી, રાજકુમલ ચોક.	૮૪૨૭૬૬૪૮૫૪
ધ્રોલ	બપોરે ૩-૩૦ થી ૭	દાદા ભગવાન સત્સંગ સેન્ટર, ઓશન માર્બલ, રાજકોટ હાઈવે, ડાયમંડ ફેક્ટરીની સામે.	૮૪૨૭૫૫૧૦૮૩૩
ગાંધીધામ	સાંજે ૪-૩૦ થી ૮	સત્સંગ હોલ, ૨૧, સિદ્ધિ વિનાયક કોમ્પ્લેક્સ, રોટરી સર્કલ પાસે, ગાંધીધામ-આદીપુર રોડ.	૮૮૨૪૩૪૮૮૪૪
ગોડલ	બપોરે ૩-૩૦ થી ૭-૩૦	લોહાણા સમાજની વાડી, મહાદેવ વાડી, ભુવનેશ્વરાય મંદિર પાસે.	૮૨૨૭૮૦૮૮૦૮
હિંમતનગર	સવારે ૮ થી ૧૨	જગદીશ હોલ, કેનાલ પાસે, એડ તાસીયા રોડ, મહાવીર નગર.	૮૮૮૮૬૮૭૭૭૬
જામખંભાળીયા	સવારે ૮ થી ૧	ગુર્જર સુથારની વાડી, સ્ટેશન રોડ.	૮૪૨૮૦૭૫૮૩૮
જામનગર	સવારે ૧૦ થી ૫	કામદાર વાડી, અંબર સિનેમાની બાજુમાં.	૮૪૨૭૨૧૯૧૩૦
જેતપુર	સવારે ૮-૩૦ થી ૧	લેઉવા પટેલ સમાજ વિભાગ નં. ૧, ગાયત્રી મંદિર પાસે, જેતપુર.	૮૪૨૮૭૦૦૪૭૦
જૂનાગઢ	બપોરે ૧ થી ૫-૩૦	'ક્યાડા વાડી', શાક માર્ક૆ટની બાજુમાં, જોખીપરા, જૂનાગઢ.	૮૮૨૪૩૪૪૪૮૮
મહેસાણા	સવારે ૮-૩૦ થી ૫	દાદા ભગવાન સત્સંગ હોલ, નીલકંઠ ખાજા, બીજા માળે, આરંભ ફ્લેટ પાસે, ટી.બી. રોડ.	૮૮૨૪૫૬૦૫૩૪૫
નરિયાદ	સાંજે ૪ થી ૭	બ્લડ બેંક હોલ, સંતરામ રોડ.	૮૪૨૮૦૩૨૫૨૭
નવસારી	સવારે ૮ થી ૫	સૌરાષ્ટ્ર કડવા પાટીદાર સમાજ વાડી, સાંસ્કૃતિક ભવન, શાંતાદેવી રોડ.	૮૪૨૭૧૧૫૩૭૮૫
પાલનપુર, અમીરગઢ, ડીસા,	સવારે ૮ થી ૪	વીલ વિશ્રાંતિ ગૃહ, જૂની આર.ટી.ઓ. ચેક પોસ્ટ પાસે, આબુ રોડ હાઈવે, પાલનપુર.	૮૮૨૫૨૮૦૮૮૨૩
પાલીતાણા	સવારે ૮ થી ૧	પટેલ બોર્ડિંગ, બસ સ્ટેન્ડની સામે.	૮૪૨૮૬૮૩૮૫૪૨
પાટણ	સવારે ૧૦ થી ૪	કડવા પાટીદારની વાડી, સુભાષ ચોક.	૮૮૭૪૭૦૫૮૫૦
પોરબંદર	બપોરે ૩ થી ૭	સન્યાસી આશ્રમ, SVP રોડ.	૮૫૭૪૦૦૧૨૪૩
રાજુલા	સવારે ૮ થી ૧૨	શ્રી જલારામ મંદિર, જાફરાબાદ રોડ, રાજુલા.	૮૮૨૪૧૬૪૮૪૧
સાવરકુંડલા	સાંજે ૫ થી ૭-૩૦	કુમાર શાળા, નદી કાંઠે, મહુવા રોડ.	૮૪૨૭૫૫૫૪૭૬
સુરત	સવારે ૮ થી ૬	કોમ્પ્યુનિટી હોલ, પ્રાણી સંગ્રહાલય સામે, ગુરુકુળ રોડ, સરથાડા જકાતનાકા, વરાધા.	૮૫૭૪૦૦૮૦૦૭
થાનગઢ (૨૦ જુલાઈ)	સવારે ૮ થી ૧	જોગ ધ્યાન આશ્રમ, તરણેતર રોડ, રેલ્વે ફાટકની બાજુમાં.	૮૮૭૯૦૭૫૦૭૬

દાદાવાળી

સેન્ટર	સમય	કાર્યક્રમનું સરનામું
ઉના, દ્રોષા, દીવ	સવારે ૮-૩૦ થી ૫	એ-વન ડીહાઇઝન, મંગલમ આશ્રમ સામે, ગોપી પેટ્રોલ પંપ પાસે, ભાવનગર રોડ, ઉના. ૮૮૨૪૨૮૯૧૮૧૭
ઉપલેટા, જામજોધપુર, ભાયાવદર	સવારે ૮ થી ૫	ગુરુનાનક હોલ, સિંધી સમાજ, વિજયી રોડ, ઉપલેટા. ૮૮૨૪૪૬૫૪૪૮૪
વાડોઠ	સવારે ૮ થી ૧૨	સિદ્ધેશ્વર મંદિર, વાડોઠ, સાબરકાંઠા. ૮૧૨૮૮૧૪૧૨૧
વલસાડ જિલ્લો (૧૭ જુલાઈ) સવારે ૮ થી ૬		પટેલ સમાજની વાડી, તીથલ રોડ. ૮૮૨૪૩૪૩૨૪૫
વેરાવળ	સવારે ૮ થી ૬	ઉત્તર સિંધ પંચાયત ભવન, સ્વામી શાંતિ પ્રકાશ હોલ, ૮૦ ફૂટ રોડ. ૮૮૯૮૨૨૧૦૩૩
વિરમગામ (૧૭ જુલાઈ) સાંજે ૪ થી ૭		શ્રી આનંદ બાલમંદિર સ્કૂલ, લાધાપરા, ટાવર પાછળ. ૮૮૨૪૩૬૭૮૪૫

ગુજરાત બહારના સેન્ટરોમાં થનાર ગુરુપૂર્ણિમાની ઉજવણી

અમરાવતી (૧૭ જુલાઈ)	સવારે ૮-૩૦ થી ૧	દોશી વાડી, બીગ - (રાજ) સિનેમા પાસે, જ્ય સંલ ચોક. ૮૪૦૩૪૧૧૪૭૧
ઔરંગાબાદ	સાંજે ૬ થી ૮	‘નિમિષા’ બંગલો, પેંડકર હોસ્પિટલ સામે. ૮૩૦૮૦૦૮૮૮૭
બંગલોર	સવારે ૮ થી ૧૨	મહારાષ્ટ્ર મંડલ, નં-૨૮, ૨ nd કોસ, ગાંધીનગર. ૮૫૮૦૮૭૯૮૦૮૮
ચેન્નઈ	બપોરે ૩ થી ૬	બી-૭, કેન્ટ એપાર્ટમેન્ટ, ૨૬ રીથર્ડન રોડ. ૮૩૮૦૧૫૮૫૭
દિલ્હી (૧૭ જુલાઈ)	સવારે ૮ થી ૨	શાહ ઓડિટોરીયમ, ગુજરાતી સમાજ પાસે, સિવિલ લેન, કાશીમરી ગેટ મેટ્રો સ્ટેશન સામે. ૮૮૧૦૦૮૮૫૬૪
હુબલી, બેલગામ (૨૨ જુલાઈ)	સાંજે ૩ થી ૬	પાટીદાર ભવન, ગાડેશ માર્ગ, શાસ્ત્રીનગર, બેલગામ. ૮૮૪૪૮૮૪૨૦૨
હૈદરાબાદ		વધુ જાણકારી માટે સંપર્ક ૮૮૮૫૦૫૮૭૭૧
ઇન્દોર (૧૭ જુલાઈ)	સાંજે ૪ થી ૭-૩૦	ખંડેલવાલ ધરમશાલા, મૌલાના આઝાદ માર્ગ, લોહાર પઢી, માલગંજ ચોરાઠા પાસે. ૮૦૩૮૮૩૬૧૭૩
જલગાંવ	સાંજે ૪ થી ૭	પ્લોટ નં-૧૨, ગણપતિ નગર, રોટરી હોલ પાસે. ૮૪૨૦૮૪૨૮૪૪
કોલકાતા (૧૭ જુલાઈ)	સવારે ૮-૩૦ થી ૪	લક્ષ્મીનારાયણ મંદિર, ૪૨, શરત બોસ રોડ. ૮૮૩૦૦૮૦૮૨૦
મુંબઈ	સાંજે ૪ થી ૮	હાલારી વિસા ઓશવાલ સમાજ વાડી, દાદાસાહેબ ફાળકે રોડ, દાદર (સે.રે). ૮૩૨૩૫૨૮૮૦૧
પૂના (૧૭ જુલાઈ)	સવારે ૧૦ થી ૫-૩૦	હોટલ ગોડન એમરલ્ડ, ગુલટેકડી, માર્ક્યટ યાર્ડ. ૭૨૧૮૪૭૩૪૬૮

- નોંધ : ૧. જે સેન્ટરની સાથે કૌંસમાં તારીખ લખી છે તે સેન્ટરમાં ૧૮ જુલાઈને બદલે તે તારીખે ઉજવણી થશે.
૨. આપના વિસ્તારમાં નજીકમાં કઈ જગ્યાએ ગુરુપૂર્ણિમાની ઉજવણી થવાની છે, તેની વિગત ૦૭૮-૩૬૮૩૦૧૦૦ ૫૨ સંપર્ક કરીને પણ પ્રાપ્ત કરી શકો છો.
૩. આ સિવાય ગુજરાત બહારના સેન્ટરોમાં જ્યાં રેઝ્યુલર સત્સંગ કેન્દ્ર ચાલે છે, તે સેન્ટરોમાં પણ ગુરુપૂર્ણિમા ઉજવાશે.

પરમ પૂજ્ય દાદા ભગવાનનો ૧૦૮મો જન્મજયંતી મહોત્સવ - વલસાડ શહેરમાં

ઉદ્ઘાટન સમારોહ - તા. ૬ નવેમ્બર, સત્તસંગ શિબિર - તા. ૧૦ થી ૧૨ નવેમ્બર

જ્ઞાનવિધિ - તા. ૧૨ નવેમ્બર, જન્મજયંતી દિવસ - તા. ૧૩ નવેમ્બર

સ્થળ : આઈ.પી. ગાંધી હાઇસ્કૂલ સામે, વાંકી નદી પાસે, જુજવા ગામ, વલસાડ-ધરમપુર રોડ. સંપર્ક : ૯૯૨૪૩૪૩૨૪૫

પૂજ્ય ઈપક્ષભાઈને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

ભારત

- ‘દૂરદર્શન’-ગુજરાત (ગિરનાર) પર સોમથી શાનિ, બપોરે ૩-૩૦ થી ૪ (ટાટા સ્કાય-ચેનલ નં.-૮૮૭)
- ‘અરિંહંત’ ચેનલ પર દરરોજ રાત્રે ૮-૩૦ થી ૯
- ‘દૂરદર્શન’-ગિરનાર પર મંગળ થી ગુરુ, રાત્રે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ ; શુક્ર થી રવિ, રાત્રે ૮-૩૦ થી ૧૦-૩૦
- ‘દૂરદર્શન’-સહાદ્રિ પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (મારાઠીમાં)
- ‘દૂરદર્શન’-નેશનલ પર સોમ સે શુક્ર, સુબહ ૮-૩૦ સે ૯ ; શનિ, સુબહ ૯ સે ૯-૩૦ ; રવિ, સુબહ ૬-૩૦ સે ૭
- ‘દૂરદર્શન’-મધ્યપ્રદેશ પર સોમ સે શનિ, દોપહર ૩-૩૦ સે ૪ ; રવિ, શામ ૬ સે ૬-૩૦ (હિન્દીમાં)
- ‘દૂરદર્શન’-ઉત્તરપ્રદેશ પર હર રોજ રાત ૯-૩૦ સે ૧૦ (હિન્દીમાં)

USA

- ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ EST (હિન્દી માં)

UK

- ‘વીનસ’ ટીવી પર દરરોજ સવારે ૮-૩૦ થી ૯ (ગુજરાતીમાં)
- ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી માં)

Singapore

- ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૪-૩૦ સે ૫ તથા સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી માં)

Australia

- ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭-૩૦ સે ૮ તથા સુબહ ૧૦ સે ૧૦-૩૦ (હિન્દી માં)

New Zealand ● ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૯-૩૦ સે ૧૦ તથા રાત ૧૨ સે ૧૨-૩૦ (હિન્દી માં)

USA-UK-Africa-Aus. ● ‘આસ્થા’ પર દરરોજ રાત્રે ૧૦ થી ૧૦-૩૦ (ડિશા ટીવી ચેનલ યુક્ટ-૪૮૮, યુએસએ-૭૭૮)

પૂજ્ય નીરુમાને નિહાળો ટીવી ચેનલ પર...

ભારત

- ‘દૂરદર્શન’ - ગુજરાત (ગિરનાર) પર દરરોજ સવારે ૯ થી ૯-૩૦ (ટાટા સ્કાય-ચેનલ નં.-૮૮૭)
- ‘અરિંહંત’ ચેનલ પર દરરોજ સાંજે ૫ થી ૫-૩૦
- ‘ડીડી’-ઇન્ડિયા પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ તથા શામ ૬ સે ૬-૩૦ (હિન્દી માં)
- ‘દૂરદર્શન’-બિહાર પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ તથા શામ ૬-૩૦ સે ૭ (હિન્દીમાં)
- ‘આસ્થા’ પર સોમ સે શનિ, રાત ૧૦-૨૦ સે ૧૦-૪૦ (હિન્દી માં)

USA

- ‘TV Asia’ - પર દરરોજ સવારે ૬-૩૦ થી ૯ EST
- ‘કલર્સ’ ટીવી પર સોમ સે શનિ સુબહ ૮ સે ૮-૩૦ (હિન્દી માં)

UK

- ‘વીનસ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૮ સે ૮-૩૦ (હિન્દી માં)
- ‘કલર્સ’ ટીવી પર હર રોજ સુબહ ૭ સે ૭-૩૦ (હિન્દી માં)

દાદાવાણી મેગેઝીનના વાર્ષિક સભ્યો માટે સૂચના

અગ્ર આપે દાદાવાણી મેગેઝીનનું વાર્ષિક લવાજમ બર્યું છે, તો તે બાર મહિના પછી પૂરું થઈ જાય છે. આપનું લવાજમ ક્યારે પૂરું થાય છે, એની આપને શી રીતે ખબર પડેશે ? જો આપની આ મહિનાની આવેલ દાદાવાણીના કવરના લેબલ પર ગ્રાહક નંબરની બાજુમાં # હોય તો જાણું કે આ આપની છેલ્લી દાદાવાણી છે. દા.ત. DGIA12345#. જો આપ દાદાવાણી મેગેઝીન રિન્યુ કરાવવા ઈચ્છા હો તો લવાજમની વિગત અને ક્યા સરનામે મનીઓર્ડર કે ડિમાન્ડ પ્રફાફ્ટ મોકલવો (સંપર્કસૂત્ર) એની વિગત પેજ નં.૩ પર આપેલ છે.

ન્રિમંદિરોના સંપર્ક : અડાલજ : (૦૭૯) ૩૮૮૩૦૧૦૦; રાજકોટ : ૯૯૨૪૩૪૩૪૭૮; ભૂજ ૯૯૨૪૩૪૪૫૮૮;

ગોધરા : ૯૭૨૩૭૦૭૭૩૮; મોબાઇલ : (૦૨૮૨૨) ૨૮૭૦૮૭; સુરેન્દ્રનગર : ૯૭૩૭૦૮૮૩૨૨, અમરેલી : ૯૯૨૪૩૪૪૬૦

અન્ય સેન્ટરોના સંપર્ક : અમદાવાદ : (૦૭૯) ૨૭૫૪૦૪૦૮; મુંબઈ : ૯૭૨૩૫૨૮૮૦૧; વડોદરા (દાદા મંદિર) : ૯૯૨૪૩૪૩૩૩૫;

U.S.A.-Canada : +1 877-505-DADA(3232); U.K. : +44 330-111-DADA(3232); Australia : +61 421127947

Pujya Deepakbhai's USA Satsang Schedule 2016

Contact no. for all centers in USA: 1-877-505-DADA (3232) &
email for USA - info@us.dadabhagwan.org

Date	Day	City	Session Title	From	To	Venue	Contact No. & Email	
26-Jul	Tue	Florence, AL	Satsang	6-30 PM	9-00 PM	Ralph C Bishop Community Center 201 S. Washington Ave Russellville, AL 35653	Ext 1033 florence@us.dadabhagwan.org	
27-Jul	Wed	Florence, AL	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM			
27-Jul	Wed	Florence, AL	Gnanvidhi	5-00 PM	9-00 PM			
28-Jul	Thu	Florence, AL	Aptaputra Satsang	6-30 PM	9-00 PM			
29-Jul	Fri	Atlanta, GA	Satsang	6-30 PM	9-00 PM		Ext. 1011 atlanta@us.dadabhagwan.org	
30-Jul	Sat	Atlanta, GA	Satsang	4-30 PM	7-00 PM			
31-Jul	Sun	Atlanta, GA	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM			
31-Jul	Sun	Atlanta, GA	Gnanvidhi	3-30 PM	7-30 PM			
5-Aug	Fri	Chicago, IL	Satsang	6-30 PM	9-00 PM	Swaminarayan Temple@ 1020 Bapa Rd, Streamwood, IL 60107	Ext. 1005 chicago@us.dadabhagwan.org	
6-Aug	Sat	Chicago, IL	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM	Swaminarayan Temple @ 21W Irving Park Rd, Itasca, IL 60143		
6-Aug	Sat	Chicago, IL	Gnanvidhi	4-00 PM	8-00 PM			
7-Aug	Sun	Chicago, IL	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM			
9-Aug	Tue	Los Angeles, CA	Satsang	7-00 PM	9-30 PM	Sanatan Dharma Temple 15311 Pioneer Blvd. Norwalk CA 90650	Ext. 1009 losangeles@us.dadabhagwan.org	
10-Aug	Wed	Los Angeles, CA	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM			
10-Aug	Wed	Los Angeles, CA	Gnanvidhi	5-00 PM	9-00 PM			
11-Aug	Thu	Los Angeles, CA	Aptaputra Satsang	6-30 PM	9-00 PM			
12-Aug	Fri	San Jose, CA	Satsang	6-30 PM	9-00 PM	Oasis Palace 35145 Newark Blvd Newark, CA 94560	Ext. 1024 northcalifornia@us.dadabhagwan.org	
13-Aug	Sat	San Jose, CA	Satsang	4-30 PM	7-00 PM			
14-Aug	Sun	San Jose, CA	Aptaputra Satsang	10-00 AM	12-00 PM			
14-Aug	Sun	San Jose, CA	Gnanvidhi	4-00 PM	8-00 PM			

આત્મજ્ઞાની પૂજ્ય દીપકભાઈના સાંનિદ્ધયમાં આગામી સત્સંગ કાર્યક્રમો

અડાલજ ત્રિમંદિર

૨૦ ઓગષ્ટ (શાનિ), સાંજે ૪ થી ૭ - સત્સંગ તથા ૨૧ ઓગષ્ટ (રવિ), બપોરે ૪ થી ૭-૩૦ - જ્ઞાનવિધિ

૨૫ ઓગષ્ટ (ગુરુ), રાત્રે ૧૦ થી ૧૨ - જન્માષ્ટમી નિમિતો વિશેષ ભક્તિ કાર્યક્રમ

૨૮ ઓગષ્ટ (રવિ) - સવારે ૮ વાગ્યાથી પૂજ્યશ્રીના દર્શનનો વિશેષ કાર્યક્રમ

૨૯ ઓગષ્ટ થી ૫ સપ્ટેમ્બર (સોમથી સોમ) - પર્યુષણ પારાયણ - આપ્તવાણી ૧૩ (પૂ.) પર વાંચન-સત્સંગ બહારગામથી આવનાર મહાત્મા-મુમુક્ષુઓને વ્યવસ્થા માટે ખાસ સૂચના

(૧) પારાયણમાં ભાગ લેવા તા. ૭ ઓગષ્ટ ૨૦૧૬ સુધીમાં પોતાના સેન્ટરમાં તથા જ્યાં નજીકમાં સત્સંગ સેન્ટર નથી એમજે અડાલજ ત્રિમંદિર ૦૭૯-૩૮૮૩૦૪૦૦ નં. (સવારે ૮ થી ૧ તથા બપોરે ૩ સાંજે ૬) પર રજિસ્ટ્રેશન કરાવવું જરૂરી છે.

(૨) જે મહાત્માઓ પાસે દાદા ભગવાન પરિવારનું પરમેનાન્ટ આઈ-કાર્ડ છે, એમજે આઈ-કાર્ડ અવશ્ય સાથે લેતા આવવું.

(૩) ભાઈઓ-બહેનો માટે અલગ-અલગ ઉત્તારાની વ્યવસ્થા હોઈ શકે માટે પોતાપોતાનો સામાન જુદ્ધે લાવવો.

(૪) ઓટાવા-પાથરવાનું, એર પીલો (ઓશીઝું), બેટરી, જરૂરી દવાઓ, દોરી, તાંબું-ચાવી વિગેરે સાથે લેતાં આવવું.

ઓસ્ટ્રેલિયા - ન્યૂઝીલેન્ડ સત્સંગ પ્રવાસ તા. ૭ થી ૩૦ સપ્ટેમ્બર

વિગતવાર કાર્યક્રમ આવતા અંકમાં પ્રકાશિત થશે.

પુના

૨૧ ઓક્ટોબર (શુક્ર), સાંજે ૫-૩૦ થી ૮-૩૦ - મહાત્માઓ માટે વિશેષ સત્સંગ

૨૨ ઓક્ટોબર (શાનિ), સાંજે ૫-૩૦ થી ૮-૩૦ - સત્સંગ તથા ૨૩ ઓક્ટોબર (રવિ), સાંજે ૫ થી ૮-૩૦ - જ્ઞાનવિધિ

સ્થળ : ગાણેશ કલા છિડા મંદ્ર, નાહેલ સ્ટેડિયમ કેમ્પસ, સ્વારગેટ બસ સ્ટેશન પાસે. સંપર્ક: ૭૨૧૮૪૭૩૪૬૮

૨૪ ઓક્ટોબર (સોમ), સાંજે ૫-૩૦ થી ૮-૩૦ - આપ્તપુત્ર સત્સંગ, સ્થળ માટે સંપર્ક: ૭૨૧૮૪૭૩૪૬૮

જુલાઈ ૨૦૧૬
વર્ષ-૨૧, અંક-૧૧
સાંસ્કૃતિક રચના

દાદાબાળી

Date Of Publication 1st of Every Month
Reg. no. of Newspaper 67543/95
Reg. no. GAMC - 1143/2015-2017
valid up to 31-12-2017
LPWP Licence No. CPMG/GJ/23/2015
Valid up to 31-12-2017
Posted at AHD. P.S.O. Sorting Office Set-1
on 1st of each month.

જ્ઞાની મળે તો બધું જ કામ થઈ જાય

'જ્ઞાની પુરુષ' પાસે આવીએ અને મહેનત કરવી પડે તો અહીં (સત્તસંગમાં) આવીએ જ શું કામ ? પણ 'જ્ઞાની પુરુષ' પાસે તપ, ત્યાગ, મહેનત કરું જ ના હોય અને 'જ્ઞાની પુરુષ'ને કરું જોઈતુંય ના હોય, એ પોતે જ આખા બધાંડના સ્વામી હોય, તેમને શેલી જરૂર હોય ! 'જ્ઞાની પુરુષ' આ દેહના એક ક્ષણ પણ સ્વામીત્વ ભાવમાં ના હોય. જે દેહનો માલિક એક ક્ષણ પણ ના હોય તે આખા બધાંડનો માલિક હોય. જ્ઞાનીને તો કોઈ પણ પ્રકારની સ્વૃદ્ધા નથી. એમને તો તમે આ હાર પહેરાવો છો એનીય જરૂર નથી, એમને ઉલટો એનો ભાર લાગે. આ તો તમારા માટે છે, તમારે જરૂર હોય તો હાર પહેરાવો. આ સાંસારિક અડયણો હોય તો આ હાર પહેરાવવાચી દૂર થઈ જાય. 'શૂઠીનો ધા સોયે સદે.' અમે એના કર્તા નથી, નિમિત્ત છીએ. 'જ્ઞાની પુરુષ'નાં નૈમિચિક પગલાં પડે ને તમારાં બધું સુંદર જ થાય; બાકી, 'જ્ઞાની પુરુષ' છેટલે જેમને કોઈ પણ જતની ભીખ નથી; લક્ષ્મીની, વિષયોની, માનની, કીર્તિની, કોઈ પણ પ્રકારલી ભીખ તેમને ના હોય !

- દાદાબાળી

માલિક-મહાવિદેશ શાંતિલોક વતી પ્રકારાક અને મુદ્રક - શ્રી ડિસ્પલ મટેટાએ અંલા ઓફિસેન્ટ,
બેઝમેન્ટ, પાર્કનાય યોન્સર, ઉસમાનપુરા, જામદાર્યાદ - ૩૪ ખાતે છાપાવી પ્રકાશિત રહ્યું.